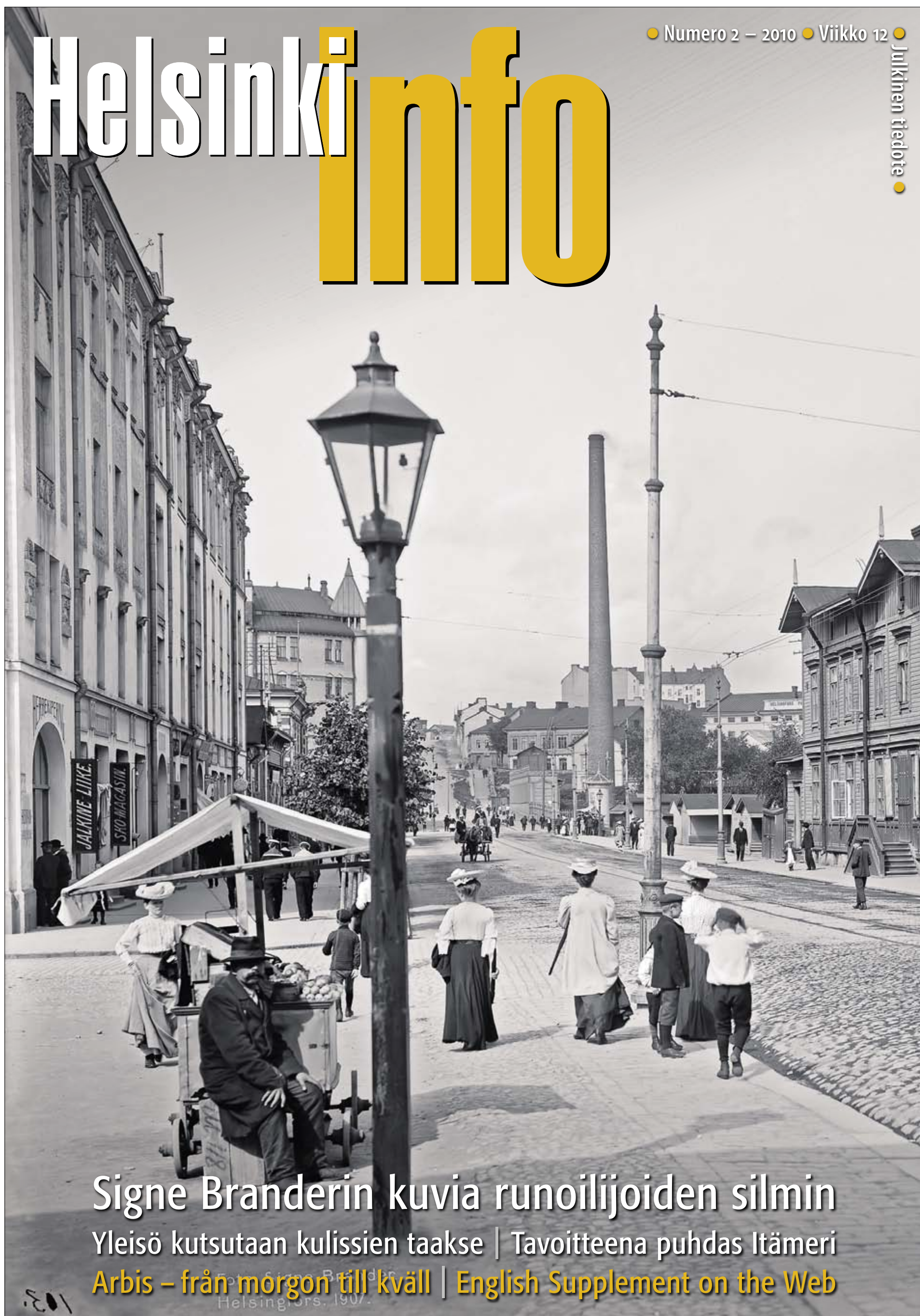

Helsinki info

Numero 2 – 2010 • Viikko 12

Julkisen tiedote

Signe Branderin kuvia runoilijoiden silmin

Yleisö kutsutaan kulissien taakse | Tavoitteena puhdas Itämeri

Arbis – från morgon till kväll | English Supplement on the Web

103

Signe Brander
Helsingfors, 1907.

Meren haaste

Helsingin aluerakentamishankkeita kuvaava kartta havainnollistaa, miten paljon Helsingissä on vettä ja miten monet uuteen käyttöön tulevat alueet sijaitsevat meren rannalla: Jätkäsaari, Kalasatama, Kruunuvuorenranta. Entisiä satama- ja teollisuuskäytössä olleita maita kunnostetaan nyt asumiseen, puistoiksi ja työpaikkarakentamiseen.

”Kaupungin parhaat alueet valloitetaan takaisin asukkaille”, toteaa aluerakentamispäällikkö **Kyösti Oasmaa** (ks. s. 14). Suunnitelmissa rantoja kiertävät bulevardit ja reunustavat kahvilat ja pienvenesatamat.

Mutta miten voi tuo uusien alueiden viihtyisyyden vetonaula, asukkaiden ja vierailijoiden arvostama yhteinen meremme? Vievätkö reaali maailman levälautat voiton havainnekuvien sinisisä ulapoista?

Helsingin ympäristöjohtaja **Pekka Kansanen** näkee, että on realistisia mahdollisuuksia saada aikaan tuloksia Itämeren tilan parantamiseksi. Paljon on tehty ja lisää on tehtävissä (ks. s. 8–9).

Kansanen muistuttaa, että Helsingin lähivesien tila on parantunut olennaisesti 1970-luvusta, jolloin se oli pahimmillaan. Tähän on ratkai-

sevasti vaikuttanut Viikinmäen vuonna 1994 valmistunut jätevedenpuhdistamo, joka on Suomen suurimpia ympäristöinvestointeja.

Itämeren tilasta kannetaan huolta monella taholla. Helsingissä ei tyydytä huoleen, vaan pyritään selkeästi määriteltyihin vastuisiin ja toimenpiteisiin. Nimenomaan kaupunkien ja paikallisten toimijoiden tasolla on paljon tehtävissä.

Kolmisen vuotta sitten kaupunginjohtaja **Jussi Pajunen** käynnisti Turun kaupunginjohtajan **Mikko Pukkisen** kanssa Itämerihaasteeksi kutsutun kampanjan, jossa kaupungit sitoutuivat konkreettisiin tekoihin Itämeren hyväksi.

Haasteen on ottanut vastaan jo yli 160 tahoa, joihin kuuluu kaupungeja ja kuntia Suomesta ja muista Itämeren maista, oppilaitoksia, kansalaisjärjestöjä ja yrityksiä.

Helmikuussa Helsinki kokosi noin 150 asian tuntijaa Itämeren alueen maista keskustelemaan Itämeren ympäristöhankkeista ja niiden rahoitusmahdollisuuksista. Seuraavana päivänä Finlandia-talolla kokoontui Itämeri-huippukokous, jossa paikalla oli valtioiden ja hallitusten edustajia yhdestätoista maasta. Keskeinen viesti kokouksista on,

Kuva futureimagebank.com

että puhumiselle on aikansa, mutta tuloksia tuottaa vasta sitoutuminen tekoihin.

Pieniä ekotekoja Itämeren hyväksi voi itsekin tehdä. Kesän lähestyessä on esimerkiksi hyvä muistaa, että talous- ja matonpesuvedet eivät kuulu rantaveteen ja että vastuullinen veneilijä vie käymälävetensä satamaan.

Rita Ekelund

English Supplement on the Web

Helsinki-info – this printed newspaper – is published by the City of Helsinki and distributed to all Helsinki households six times a year. Helsinki Info’s English Supplement is published only on the City Website, also six times a year.

Now on the Web:

Transplanted into Helsinki by chemicals

How far really is Helsinki from Italy and Poland? Two scientific officers at the European Chemical Agency share their experiences of adjusting to life in the Finnish capital.

The opening of the European Chemical Agency (ECHA) in Helsinki on 1st June 2007 was of national importance in Finland: the nation’s capital insisted to be welcoming to Europe’s experts and making their transition smooth. The City of Helsinki organized relocation services for the newcomers.

ECHA’s staff currently numbers 373, about 60 per cent of whom are of non-Finnish nationality.

As **Rossella Demi** of Italy discusses her first two years at the European Chemical Agency in Helsinki, her major theme is being organized.

Rossella’s first shock in Helsinki was with buses. “First, there is a timetable that says the bus arrives

at 17:27. Then, the bus really does arrive at 17:27! I realized that I can really organize my life here.”

Piotr Sosnowski of Poland arrived in April three years ago, directly from a 10-month professional tour in Italy. He came with his wife and one daughter, and the family has since expanded to four members with a second daughter.

He is impressed how well the Finns live with winter: to him, this is evident in small things like the socket in your home parking plot to plug your car in to keep the engine warm, and in housing that keeps the same temperature despite the outside temperature.

• Read more: www.hel.fi/helsinki-info > In English

Knowledge is power

The City of Helsinki Urban Facts will celebrate its 100th anniversary next year, and this year, Urban Facts looks to the future with a new research director: **Timo Cantell**.

Cantell observes his surroundings in Hakaniemi from the fifth floor of that central district’s distinctive round office building. “My task is to make sure that the urban research unit and its close to 20 researchers produce reliable and current information to support decision making in the city.”

• Read more: www.hel.fi/helsinki-info > In English

Piotr Sosnowski and Rossella Demi photographed by Mari Hahuri, Rhinoceros Ltd.

Sisällys

Toimitukselta	2
English Supplement on the Web	2
Lainattua	3
Värikylläistä elämää	4
Kaupungin kukkaloistoa loihtimassa	5
Tarinoita kotikulmilta	6
Täsmällisyys yllätti	7
Helsinki hoitaa hyvin osansa Itämeren pelastamisessa	8
Puhdas Itämeri on keskeinen tavoite	9
Kurkistus kulisseihiin	10
Museossa kummittelee	11
Signe Branderia runomaustein	12–13
Taivas kattona	14
Uutta Helsinkiä etsimässä	15
Nyt menoksi	16–18
Ett hus fullt av "action"	19
Trubadur och dagisfarbror	20
Kafé för prat och joller	21
Tietoa paloturvallisuudesta	22
Virka – Intoa, neuvontaa ja näyttelyitä	23
Keskusteleva luontomies	24

Helsinki info

Numero 2 – 2010 • jakelu 22.–26.3. • 34. vuosikerta

Julkaisija	Helsingin kaupunki PL 1, 00099 Helsingin kaupunki puhelin 310 1641 (vaihde)
Vastaava toimittaja	Rita Ekelund
Toimitussihteeri	Leena Seitola
Toimittaja	Tiina Kotka
Ruotsinkieliset sivut	Nina Weckström
Ulkoasu	Pekka Niemi, Rhinoceros Oy
Kannen kuva	Signe Brander, Helsingin kaupunginmuseo
Kirjapaino	Sanomapaino, Vantaa
Painosmäärä	335 832 kpl ISSN 0782-0453
Jakeluasiat	Itella puhelin 0200 71000, asiakaspalvelu@posti.fi

Lehden internetversio on osoitteessa www.hel.fi/helsinki-info. Sivuilla voi antaa palautetta tai lähettää sitä sähköpostitse helsinki-info.palaute@hel.fi -osoitteeseen.

Seuraava Helsinki-info jaetaan 31.5.–4.6.

Helsingin kaupungin palveluja ja organisaatiota koskeviin tiedusteluihin vastataan Virka Infon puhelinnumerossa 310 11111 (ma – pe klo 9–15), Virka Gallerian palvelutiskillä (ma – pe klo 9–19, la – su klo 11–17 Kaupungintalon ala-aula, Pohjoisesplanadi 11–13 ja Sofiankatu 1) sekä sähköpostiosoitteessa virkainfo@hel.fi.

Kannen kuva:

Signe Branderin Helsinki-kuvia on esillä Hakasalmen huvilassa. Kansikuvan otos Siltasaarenkatu 12:n kohdalta Hakaniemestä on vuodelta 1907.

Tässä lehdessä

Kuva Kimmo Brandt

Elämyksiä museossa

10–11 Kaupunginmuseon näyttelyihin saa uusia näkökulmia opastetulla kierroksella. Museolehtori **Hilkka Vallisaari** (oik.) kertoo Sederholmin talon Yö-näyttelyssä esimerkiksi kummituksista. Kaupunginteatteri ja kaupunginorkesteri tutustuttavat yleisöä toimintaansa ja tekijöihinsä syvemmin esimerkiksi taiteilijatapaamisten avulla. Myös taidelaitosten työpajoista ja tapahtumista ammennetaan elämyksiä ja tietoa.

Itämeren puolesta

8–9 Helsingillä on kaksi ympäristötavoitetta yli muiden: ilmastonmuutoksen torjuminen ja puhdas Itämeri, sanoo kaupunginjohtaja **Jussi Pajunen**. Työ ympäristön hyväksi tuottaa tulosta.

Uutta kaupunkia

14–15 Aluerakentamishankkeet **Kyösti Oasmaan** pöydällä kertovat, miten uutta Helsinkiä rakentuu joka ilmansuunnalla.

Kuva Kimmo Brandt

*Kaupunki on satsannut paljon Itämeren kuormituksen vähentämiseen, ja tulokset ovat hyviä, kertoo ympäristöjohtaja **Pekka Kansanen**.*

Kuva Signe Brander / Helsingin kaupunginmuseo

Branderin jäljillä

12–13 Runoilijat ovat tuoneet rakastettuihin **Signe Branderin** kuviin Hakasalmen huvilaan omat tulkintansa. Brander pyysytti vaikka raitiovaunun kuviaan varten, kuten kävi vuonna 1907 raitiovaunulle Lapinlahdenkatu 9:n ja 7:n kohdalla.

Lainattua

*Joku souteli illalla jollallaan,
oli silmät ja suu nollallaan
ja hän katseli kaupunkiin joutaessaan
ja hän mielti jos mieltikään soutuessaan*

*miten Helsingin mieleen on tullutkaan
– eihän parempaa keksisi hullutkaan –
että Helsingin nimi on Helsinki
eikä Rottinki, Röhnä tai Turnipsi.*

*Joku souteli illalla jollallaan
ja hän tuumaili tyhjällä bollallaan
että kuinkahan syvälle riittäisikään
Hesan maata, ja kukapa kiittäisikään*

*jos saa asunnon kauhean syvältä.
Katsoi mereltä hiljentyvältä
kuinka höyryjä kohoilee laivasta...
ylös asti on Helsingin taivasta.*

*Ja hän souteli, mielti jos mieltikään
miten ihanaa iltaa hän viettikään
kun saa soutaa ja joutaa nyt jollaillemaan
eikä ruvenneet sorsatkaan mollailemaan*

*ja hän kouriinsa ylpeenä sylkäisi,
sousi rantaan – hän koskaan ei hylkäisi
stadin rantoja eikä sen katujakaan,
ei sen totta... eikä sen satujakaan.*

Ilpo Tiihonen luki runonsa "Soutelija eli joku tsiigaa botskistaan stadia Kruunuvuorenselältä" **Signe Branderin** valokuvien näyttelyssä, jossa on esillä Tiihosen, **Kaisa Ijäksen** ja **Tomi Kontion** runoja. Näyttelystä on juttu sivuilla 12–13. Yllä oleva runo on Ilpo Tiihosen kokoelmasta Ei-Kaj Plumps, Hyppyjä Helsinkiin, WSOY 1989.

Värikylläistä elämää

Kuva- ja tekstiilitaiteilija **Anna Rantakosken** käsin maalaamien kankaiden värimaailma innostaa eloisuudellaan ja luo hyvää oloa ympärilleen. Herkulliset värit ja yksilölliset kuosit houkuttelevat sisustajaa luomaan kotiinsa uutta tunnelmaa. Vastikään perustetun yrityksen tilat ovat Herttoniemen teollisuusalueella, ja Rantakoski järjestää siellä myös kursseja kankaanpainannasta kirjansidontaan.

Rantakoski ehti suunnata taiteilijaksi ennen päätymistään käyttötaitteen pariin.

”Opiskelin aluksi Joensuun taideinstituutissa, mutta halusin mieluummin tehdä käyttötaitetta, joten siirryin Kuopion Muotoiluakatemiaan opiskelemaan tekstiilimuotoilua. Opintojeni loppuvaiheessa lähdin työharjoitteluun Belgiaan”, Kuopiossa syntynyt taiteilija taustoittaa vaihteitaan.

Belgiassa, joka on Rantakosken miehen kotimaa, vierähtikin sitten useampi vuosi. Sattuman kautta löytyi myös monipuolinen työpaikka, kun Suomen Merimieskirkko perusti uuden toimipaikan Brysseliin ja palkkasi Rantakosken toteuttamaan toimitilojensa sisustuksen.

”En ollut koskaan tehnyt mitään kirkolle, joten jouduin

miettimään toteutusta todella paljon”, kertoo Rantakoski.

Tiloista syntyi mielenkiintoinen ja elävä kokonaisuus monine silkkimaalauksineen ja paljon yksityiskohtia sisältävine kirjaskäsitöineen.

Sisustuksen valmistuttua Anna Rantakoski jatkoi osallistumistaan merimieskirkon tapahtumiin. Vuonna 2000 hän perusti myös pienimuotoisen kansalaisopiston Brysselin suomalaisille ja opetti siellä useita vuosia lähes kolmeakymmentä kädentaitoihin liittyvää ainetta. Rantakosken saattoi tavata myös kirkon keittiössä leipomassa.

Lisäksi hän teki runsaasti omia töitään, joita oli myynnissä paikallisissa sisustusliikkeissä.

Seitsemän Belgian vuoden jälkeen tuli aika muuttaa Suomeen ja Helsinkiin, jotta mies voisi puolestaan tutustua perusteellisemmin suomalaisuuteen.

Luonto ja mahdollisimman ekologinen työnjälki ovat Rantakoskelle tärkeitä. Luonnossa hän tuntee viihtyvänsä ja sieltä hän ammentaa osan aiheista taiteeseensa. Yksi taiteilijan rakkaimmista paikoista on Kortejoen mökki. Sinne on päästävä hakemaan inspiraatiota, ja kesäisin siellä kuluukin säännöllisesti kuukauden päi-

Anna Rantakosken tekstiilien värit on suunniteltu sointumaan keskenään. Hän tekee myös tilaustöitä asiakkaan toiveita kuunnellen.

vät. Eikä silloinkaan maalaaminen unohtunut.

”Päinvastoin – nautin suunnattomasti kun saan ripustaa kankaitani luonnonhelmaan kuivumaan. Kuuntelen kuinka ne pitävät ääntä tuulessa, ja niiden keskellä olen hyvin onnellinen”, naurahtaa Rantakoski.

Taideteosten materiaalitkin tulevat luonnosta. Hän maalaa puuvillaa, pellavaa ja silkkiä. Kankaista syntyy muun muassa torkkupeittoja, sohva- ja lattia-tyynyjä sekä huiveja.

Anna Rantakoski suunnittelee parhaillaan uutta mallistoa,

johon kuuluu myös juhannuskangas ja järjestää kursseja työhuoneellaan. Luvassa on esimerkiksi koko perheen pääsiäiskartelua ja keväämmällä tarjolla on kirjansidontaa, solmuvärjäystä ja maalattuja silkkihuiveja.

Uusi yritys nielee leijonanosan Anna Rantakosken ajasta, mutta vapaahetkinä maistuu kirjallisuus.

”Kun minulla on kiire ja paljon asioita päässä, luen dekkareita, niillä saa mukavasti nollattua ajatuksensa. Pidän sellaisista dekkareista, jot-

ka sijoittuvat mielenkiintoiisiin paikkoihin tai niissä on kiinnostavia, hauskan omituisia ihmisiä. Kivoja ovat **Louise Penny** dekkarit, joita luen englanniksi, koska niitä on käännetty suomeksi vasta kaksi. Kun minulla on ruhtinaallisesti aikaa, ja päässä tilaa, luen muun muassa Steinbeckejä uudelleen. Lisäksi pidän omaelämäkertoista ja kirjoista, jotka sijoittuvat muihin kulttuureihin. Se on ikään kuin edullista matkailua!”

Leena Seitola

• www.rantakoskidesigns.fi

Tieto on valttia

Ensi vuonna sata vuotta täytävän Helsingin kaupungin tietokeskuksen uusi tutkimuspäällikkö **Timo Cantell** katselee Hakaniemeä Ympyrätalon viidennen kerroksen ikkunoista. Näköalapaikka eläväiseen kaupunginosaan ja helsinkiläiseen kaupunkitutkimustietoon on sykkähdettävä yhdistelmä.

”Meillä on pian sadan vuoden ajalta tilastoitua ja tutkittua tietoa Helsingistä”, Cantell sanoo ylpeyttä äänessään. Helsinkiläisen Cantellin vastuulla on huolehtia siitä, että kaupunkitutkimusyksikkö tuottaa noin kahdenkymmenen tutkijan voimin luotettavaa ja ajankohtaista tietoa kaupungin päätöksenteon tueksi.

Tutkimusaiheet painottuvat erityisesti yhteiskunnallisiin, taloustieteellisiin ja maantieteellisiin teemoihin, sillä Helsinki haluaa olla tietoinen omasta tilastaan ja kehitysvaiheistaan.

Vajaan kuudensadantuhannen asukkaan Helsinki on kaupunki, jossa asiat toimivat luotettavasti, mutta kilpailuky-

vyn kannalta on elintärkeää pysyä myös tulevaisuudessa houkuttelevana asuin-, työ- ja yritys-keskittymänä.

Timo Cantell huolehtii osaltaan monipuolisen kaupunkitiedon tuottamisesta.

Kaupunkitutkimusyksikön tehtävänä on kertoa monipuolisesti Helsingistä. Tietoon nojautuen voidaan sitten laatia hyviä suunnitelmia pääkaupunkiseudun suotuisaan kehittämiseen.

Toimiva kaupunkirakenne ja sopivat palvelut asukkaiden tarpeisiin nähdessä kohdatavat muun muassa kaupungin yhä tiiviimmän rakentamisen, säästöpainneiden, kansainvälistymisen ja kilpailun Itämeren alueen muiden metropolien kanssa.

Tietoa hyödynnetään konkreettisesti esimerkiksi kaupungin talouden, asuinrakentamisen ja koulutuksen kehittämisen pohjana. Väestöennusteet antavat suuntaa vaikkapa päivähoitodion järjestämiseen.

On mukavaa saada olla vaikuttamassa siihen, mitä ilmiöitä tutkitaan lähivuosina”, Cantell toteaa keväällä valmis-

tuvasta tietokeskuksen uudesta linjauksesta.

”Pitkäjänteisen tutkimustyön lisäksi tarvitaan herkkyyttä nostaa tutkimuksen kohteiksi myös tuoreita aiheita”, Cantell lisää. Hän arvostaakin työyhteisön kahvi- ja lounastaukoja rikkaine asiointijakeskusteluineen sekä laajaa verkostoitumista monien erilaisten yhteisöjen kesken. Sosiologi Cantell kuuloastelee mielellään ajan hiljaisten signaalien antamaa suuntaa tulevasta.

”Kaupunkirakennetta on myös hyvä yrittää ymmärtää syvällisemmin. Ja erilaisuutta pitää sietää Helsingissäkin, sillä siten annetaan sijaa luovuudelle. Tätä kautta voi syntyä jotakin uutta, jota kehittyvä kaupunki aina kaipaa”, Cantell tiivistää.

”Itse odotan innolla, mitä uuden Musiikkitalon valmistuminen tuo tullessaan”, musiikista pitävä Cantell kertoo.

Nina Rintala

Kaupungin kukkaloistoa loihtimassa

Kaupunkia kaunistavat kesäkukkaistutukset ovat **Kirsti Oksasen** luomia. Vihersuunnittelijan työpäivät täyttyvät tulevan kesän istutusten suunnittelussa jo silloin, kun kaupunki elää vielä talvihorteessaan. Työn hedelmät päätyvät touko-kesäkuussa kaikkien ihailtaviksi eri puolille Helsinkiä.

Oksasen vuosittainen työkuusi alkaa elokuisilla kukkakierroksilla. Silloin hän käy katsomassa lähes kaikki kaupungin kukkaistutukset sekä keskustelee niin tilaajan, piiripuutarhurien kuin kukkaryhmien hoitajien kanssa kuluneesta kaudesta.

”Kukkakierroksella saan palautetta muun muassa istutusten onnistumisesta, kasvien hoidettavuudesta sekä vihjeitä suosikkilajeista. Olen myös valokuvannut kaikki istutukset 18 vuoden ajan”, kertoo Starassa eli entisessä kaupungin rakentamispalvelussa työskentelevä Oksanen.

Kierroksen jälkeen Oksanen kartoittaa kasvitilanteen ja tutustuu markkinoille tulleisiin uusiin kasveihin. Kun tiedot seuraavan kauden kukka-astioista sekä istutusten neliömääristä ovat selvillä, alkaa todellinen suunnitteluvaihe. Jouluun mennessä on puolet suunnitelmista valmiina ja loputkin valmistuvat helmikuun lopulla.

Työn onnistumista säätelee myös ilmojen haltia. Joinakin vuosina mikään ei tahdo menestyä, joskus taas kaikki kasvit ovat kasvaneet todella hyvin.

Kaupungin istutusten pitää kestää julkinen kasvuympäristö, kasvien on sovittava massais- tuteksiin ja niiden on oltava voimakaskasvuista, mahdollisimman helppohoitaisia sekä värikkäitä näkyäkseen kunnolla.

Hyvin kaupunkioiloissa menestyvät esimerkiksi kanna, leijonankita, härmesalvia ja daalia. Siniviuhkaa on paljon reunakasveina. Kaikkiaan käytössä on yli 50 lajia”, kuvailee Oksanen.

Vihersuunnittelijankin työ on nykyisin päätteen ääressä istumista. Kun Kirsti Oksanen on tehnyt tulevan kauden kasvialinnat, rakentaa hän tietokoneohjelmiansa avulla noin 150 istutussuunnitelmaa työohjeineen. Ne pitävät sisällään piirroksin varustetut sijoitusohjeet, luettelon kasveista ja niiden istutusväli- t. Muutama viikko sitten Oksanen sai ensi kesän suunnitelmat valmiiksi ja lähetti tiedot viljelijöille. Nyt on vuorossa Töölön kukkatarhan suunnittelu.

Työnsä vastapainoksi Kirsti Oksanen viettää vapaa-aikaansa osallistumalla perheen miesväen urheiluharrastuksiin sekä katsomossa että kuljettajan roolissa. Hän on myös innokas neulaja ja loihtii talvisin neuleita villapaidoista lapasiin. Kesät kuluvat kuitenkin aina oman pihan kukkien parissa.

”Kotipihalla katsoo kasveja lähempää ja siksi kasvit siellä ovatkin sirompia ja hempeämpiä kuin julkisissa tiloissa. Pihalla riittää töitä jatkuvasti. Testaan esimerkiksi uutuuskasveja, mutta lempikasvejani ovat vanhan ajan pelargoniat.”, kertoo Oksanen.

Kirsti Oksanen innostui puutarha-alalle 1970-luvulla van-

hempiensa kesämökillä Somerolla. Herttoniemeläistytön aika kävi pitkäksi, kun mökillä ei ollut kavereita, ja aikansa kului hän alkoi kasvattaa kukkia. Ylioppilastutkinnon jälkeen hän päätti lähteä puutarhurin oppiin.

”Nuoruudessani olin töissä myös taimistolla Sveitsissä, Bodenseen rannalla. Siellä huomasin pian koulussa opittujen kasvien tieteellisten nimien hyödyn, sillä olin lukenut ainoastaan lyhyen saksan. Taimitarhassa tarvittavat termit opin kylä nopeasti, mutta jos piti mennä kampaajalle tai makkarakauppaan, olin vaikeuksissa. Kielen opin vasta juuri ennen kotiinlähtöä”, muistelee Oksanen.

Leena Seitola

Kuva Kirsti Oksanen

Kuva Kimmo Brandt

Kirsti Oksanen alkaa suunnitella kaupungin kesäkukkaistutuksia yli ½ vuotta ennen niiden ilmestymistä katukuvaan.

LyhytInfo

Talvipuutarha pian remonttiin

Kaupungin talvipuutarhan kasveja ehtii vielä hetken aikaa käydä ihastele- massa ennen keväällä alkavan remon- tin alkua. Ovet ovat avoimia ainakin pääsiäiseen asti. Remontti kestää puo- litoista vuotta.

117 vuotta vanha vihreydelle ja rau- halle omistettu puutarha suihkulähte- neen on paikka, jossa yli 200 erilaiseen kasviin tutustumisen ohella voi lukea, käydä piknikillä, opiskella tai muuten vain oleskella.

Talvipuutarhan on rakennuttanut kenraalimajuri **Jakob Julius af Lindfors**. Kaupunki osti rakennuksen vuon- na 1907.

● Talvipuutarha, Hammarskjöldintie 1, p. 09 310 39985 avoimna ti klo 9–15, ke–pe klo 12–15, la–su klo 12–16. Pääsiäisen ajan aukioloajat: 27.–28.3. klo 12–16, ma 29.3. klo 12–15, ti klo 9–15, ke–to klo 12–15 ja 2.–5.4. klo 12–18. Vapaa pääsy.

● www.hkr.hel.fi/viher > Talvipuutarha

Palvelukartta kehittyä

Helsingin palvelukartta jatkaa kehitys- kulkuaan. Tammikuussa vuoden käy- tössä olleen palvelun kävijämäärä oli 69 000. Karttaa päivitetään jatkavas- ti, ja nyt sinne on kirjattu ajan tasal- la olevat pelastuslaitosten suojelupiir- rit. Myös koulupiirit on päivitetty vas- taamaan kuluvaa lukuvuotta. Kar- talta löytyvät myös koirapuistot ja yleisökäymälät.

Palveluun on tulossa tapahtuma- osiokin, jonka aloittaa kirjaston tapah- tumakalenteri kevään aikana. Odotetta- vissa oleviin uudistuksiin kuuluu lisäksi esteettömyysosio.

● www.hel.fi/palvelukartta

Kuva Mari Hohtari, Rhinoceros Oy

Palovarointimille uudet vaatimukset

Suomen Pelastusalan Keskusjärjestö muistuttaa, että myynnissä olevien pa- ristokäyttöisten palovarointimien on vuoden alusta pitänyt olla uuden stan- dardin mukaisia. Palovarointinta ostet- taessa kannattaa varmistaa, että siinä on EN 14604:2005 -merkintä. Aiemmin asennetut palovarointimet ovat edel- leen käyttökelpoisia, jos ne ovat toi- mintakunnossa. Kunto varmistetaan vaihtamalla paristot kerran vuodessa ja testaamalla laite kuukausittain.

● www.spek.fi

Tarinoita kotikulmilta

Nyt voi bongata mielenkiintoista tietoa kotikaupungista Helsingin kaupunginkirjaston uudesta karttapalvelusta. Tietokantaan on koottu Helsinkiin liittyvää kirjallisuutta, musiikkia ja elokuvia. Tekijöiden ja teosten nimien ohella Tarinoiden Helsinki -sivuilta löytyy myös katkelmia teoksiin liittyvistä tarinoista. Palvelu avaa toistaiseksi väylän tietoihin lähes 500 kirjasta ja yli 200 elokuvasta tai musiikkiteoksesta. Tietoja täydennetään kaiken aikaa, ja vinkkejäkin otetaan vastaan.

"Haluumme luoda ennemminkin kiinnostavan kuin täydellisen katsauksen kirjailijoiden, ohjaajien ja muusikoiden tallentamiin tarinoin Helsinkiä. Viemme palveluun uutta materiaalia päivittäin, ja jokainen voi ehdottaa mukaan otettavaa aineistoa. Ohjelman seuraavassa versiossa pyritään siihen, että käyttäjät voisivat itse kirjata teoksia kartalle tai lisätä olemassa oleviin teoksiin uusia paikkoja", kertoo suunnittelija **Laura Norris**.

Tarinoiden Helsinki katsoo kaupunkia lintuperspektiivistä. Tapahtumiin pääsee tutustumaan kartalla olevien pilvien kautta. Pilviä klikkailemalla saa selville minkälaisia tarinoita kätkeytyy kaupungin kaduille ja rakennuksiin. Kartta johdattaa kuuden tasonsa avulla yleisnäkyvästä aina katutasolle saakka. Palvelusta pääsee myös kirjaston aineistotietokantaan, josta näkee missä kirjastoissa teoksia on lainattavissa.

Laura Norris sai idean verkkopalvelun kehittämisestä vuoden 2007 lopulla, kun kaupunki järjesti ideakilpailun. Kilpailun tarkoituksena oli löytää keinoja, joiden avulla kaupunkilaiset voisivat osallistua palvelujen tuottamiseen.

"Ajatus lähti liikkeelle asiakaspalvelutilanteista. Olin ennen verkkokirjastoyksikköön tuloani töissä Kallion kirjastossa ja siellä huomasi kuinka kiinnostuneita ihmiset ovat kotikulmistaan. Kirjastoillahan on valtavasti tallennettua sisältöä, joten niiden hyödyntäminen entistä laajemmin tuntui toimival-

Laura Norris vastaa kirjaston uudesta Tarinoiden Helsinki -palvelusta, joka sijoittaa kirjailijallisuuden, musiikin ja elokuvien tapahtumapaikkoja Helsingin kartalle. Kruununhaastakin löytyy paljon mielenkiintoista luettavaa. Liisankadulla on muun muassa Eero Paasasen dekkarin sankarin Martti Konosen kantapaikka.

ta ajatukselta. ISG-tietohuoltoasemalta löytyy paljon faktatietoja, ja esimerkiksi Kulosaaren kirjastossa on pidetty listaa elokuvista, jotka on filmattu alueella", paljastaa Norris.

Toistaiseksi suurin osa listatuista teoksista on tietokirjallisuutta, mutta mukana on myös kaunokirjallisuuden ja dekkareiden tapahtumapaikkoja.

"Lasten kirjoja on joukossa toistaiseksi aika vähän, mutta niitäkin on tarkoitus lisätä", kertoo Norris.

Monet tapahtumapaikoista ovat keskustan alueella, ja Norricken kotikulmilta Kruununhaastakin löytyy useita mainintoja sellaisista teoksista, joita ei kenties vielä ole lukenut. Meritullinkadulla liikutaan muun muassa **Katri Veltheimin** kirjassa "Tuntematon vuosikymmeneni", **Eeva Järvenpään** teoksessa "Vanhinta Helsinkiä" sekä **Katriina Arrakoski-Mäkisen** kirjassa "Sisäpihat, kantakaupungin kaunottaret".

Leena Seitola

• Vihjeitä Helsinkiin sijoittuvista tapahtumista löytyy osoitteesta www.tarinoidenhelsinki.fi.

On Ihmeen aika

Ihme on vuosittain järjestetty nykyaikainen festivaali, joka koostuu IHME-teoksesta ja IHME-päivistä. Festivaalin teos on kansainväliseltä taitelijalta tilattu, julkiseen tilaan tuleva teos. Tänä vuonna se on **Susan Philipszin** ääniteos Kun päivä laskee. Teos on esillä Helsingin Rautatieaseman keskuksessa 11.4. asti. IHME-päivät on luento-, keskustelu- ja työpajaviikonloppu, joka järjestetään Vanhalla ylioppilastalolla 26.–28.3. IHME-päivien tee-

mat ovat tänä vuonna ääni taide-teoksena ja taide julkisessa tilassa.

Lauantaina 27.3. Vanhalla Ylioppilastalolla järjestetään huutopaja, jossa mieskuoro Huutajien johtaja perehdyttää 150 vapaaehtoista ennakkoon ilmoittautunutta huutamisen tekniikkaan ja harjoittaa yhden kappaleen esitettäväksi pajan yhteenvetotilaisuudessa.

• Lisätietoja löytyy www.ihmeproductions.fi -nettisivuilta.

Palvelukeskustelu kiinnosti

Helsingiläisiä kiinnosti keskustelu kaupungin palveluverkosta eli terveys-, sosiaali-, koulu- ja muiden palvelujen kehittämisestä. Keskustelua palveluverkoista käytiin 15.2.–5.3. internetissä osoitteessa <http://palveluverkko.hel.fi>. Sivuilta kirjattiin käyntejä kaikkiaan 5447. Keskustelufoorumiin tuli yhteensä 705 viestiä, joista 80 oli virastojen vastauksia yleisökysymyksiin.

Palveluverkkojen kehittämisestä saattoi kommentoida myös pa-

lautelomakkeella ja sähköpostitse. Tällä tavalla saatiin 354 palautetta. Lisäksi palautetta kerättiin paperilomakkeella.

Kaikki mielipiteet ja keskusteluketjut toimitetaan kaupunginhallitukselle sekä virastoille ja lautakunnille. Tiivistelmät keskusteluista julkaistaan kaupungin nettisivuilla.

Palveluverkko-sivusto on yhä avoinna ja siellä voi lukea kertyneitä mielipiteitä, vaikkei uusia enää voikaan kirjoittaa.

Viemäreitä korjataan Helsingissä

HSY Vesi on aloittanut viemäreiden perusparannustyöt useissa kohteissa Helsingissä. Viemäreitä kunnostetaan yhteensä noin 2,8 kilometriä. Urakkaan liittyvät viemärit on havaittu huonokuntoisiksi alueellisissa kuntotutkimuksissa tai toimintahäiriöiden tutkimisen yhteydessä.

Perusparannustyössä käytetty menetelmä ei vaadi kaivutöitä. Vanhaan viemäriin asennetaan viemärikaivojen kautta joko niin sanottu muotoputki tai sujutussukka, jotka asennetaan vesihöyryn tai UV-valon avulla tiiviisti kiinni vanhaan putkeen. Viemäreiden perusparannustyön

aikana kiinteistöjen vedenjakelu ja viemärointi toimivat normaalisti.

Työt jatkuvat kesäkuun loppuun. Yhdessä kohteessa työt kestävät yleensä vain muutaman päivän. Kohdekohtaiset asennusaikataulut päivitetään HSY Veden verkkosivuille www.hsy.fi/vesi.

Rakennetaan ullakolle

Ullakkorakentamista suunnittelevalle asuuntoyhtiölle on julkaistu maksuton Ullakolle-esitys. Siihen on koottu asioita, joita yhtiöiden on hyvä tietää harkitessaan ullakkorakentamista sekä ehdot, jotka kiinteistön ja ullakkorakentamissuunnitelman on täytettävä. Myös rakentamisen vaiheet aloituspäätöksestä käyttöönottoon kuvataan oppaassa yksityiskohtaisesti.

Helsingissä kannustetaan ullakkorakentamiseen, koska se tuo kaupunkiin uudentyyppisiä asuntoja ja ullakkorakentamisen myynnillä rahoitetaan rakennuksen viihtyisyyden ja teknisen kunnon parantami-

seen tähtääviä toimenpiteitä. Helsingin asuin-kerrostaloaluetta koskee poikkeamispäätös, jonka mukaan ullakoille on mahdollista rakentaa asuntoja, vaikka tontilla ei ole rakennus-oikeutta jäljellä. Poikkeamispäätöksen piiriä on laajennettu koskemaan esikaupunkien kerrostaloaluetakin.

Ullakolle-esityksen voi noutaa kaupunkisuunnitteluviraston kaavaesittelystä, Kansakoulukatu 3, arkisin kello 8.15–16 sekä info- ja näyttelyti-

la Laiturilta (Narinka 2, vanha linja-autosama Kampissa) tiistaista perjantaihin kello 10–18 sekä lauantaisin kello 12–16.

Esitteen ovat suunnitelleet ja toteuttaneet Helsingin kaupungin kaupunkisuunnitteluviras-

ton, rakennusvalvontaviraston ja kaupungin museon ullakkotyöryhmä, Arkkitehtuuri- ja muotoilutoimisto Tali Oy / **Jukka Sulonen** ja **Oona Airas**.

Täsmällisyys yllätti

Kun Piotr Sosnowski oli muuttamassa Helsinkiin työskennelläkseen Euroopan kemikaalivirastossa, hän vietti ensin päivän kaupungintalolle järjestetyssä tiedotuspisteessä. ”Sain sieltä informaatiota asumisesta, kouluista, autoista, urheilusta, lemmikkieläimistä – aivan kaikesta.”

EU:n kemikaaliviraston (ECHA) saaminen Suomeen ja Helsinkiin vuonna 2007 oli kansallisesti merkittävä hanke ja pääkaupunki teki kaikkensa helppottaakseen viraston korkean tason asiantuntijoiden muuttoa Helsinkiin.

Puolalainen Sosnowski saapui perheineen kolme vuotta sitten ja aikoo työskennellä täällä vielä nelisen vuotta. Talvi ei ole perhettä pelottanut, varsinkin kun suomalainen yhteiskunta on talojen lämmitystä myöten siihen hyvin varustettu.

Sosnowski sanoo olevansa vaikuttanut kaupungin turvallisuudesta ja järjestyneisyydestä. ”Täällä voin lähettää 8-vuotiaan tyttärenti yksinään kouluun julkisella bussilla.”

Myös Sosnowskin kollega, italialainen Rosella Demi on kahden Helsingissä viettämänsä vuoden aikana oppinut arvostamaan suomalaista täsmällisyyttä ja sääntöjen noudattamista. ”Bussitkin kulkevat aikataulujen mukaan!”

Kotimaassa käydessä Italialaisen elämäntavan ennakoimattomuus saattaa tosin jo ärsyttää häntä, mutta toki asialla on kääntöpuolensakin. ”Kun kaikki on niin hyvin hallinnassa, ihmiset ja koko yhteiskunta kadottaa joustavuuttaan. Sitä toisinaan kaipaisin.”

Suurin järkytys ensimmäisenä vuonna oli marraskuun pimeys, johon sopeutuminen vei aikaa. ”Vähitellen opin arvostamaan sitä, että jokainen kuu-kausi on täällä erilainen”, Demi sanoo.

Kemikaaliviraston palveluksessa on 373 henkilöä, joista 60 prosenttia on ulkomaalaisia. Kokemukset kemikaaliviraston työntekijöiden kotoutumisesta Helsinkiin ja alkuvaiheen palvelujen järjestämisestä on koottu kaupungin tietokeskuksen jul-

Kuva Mari Hohtari, Ahnaceres Oy

Rosella Demi ja Piotr Sosnowski työskentelevät tieteellisinä asiantuntijoina Euroopan kemikaalivirastossa Helsingissä.

kaisemaan englanninkieliseen raporttiin *Founding the European Chemicals Agency: The perspectives of the employees and the authorities of the City*

of Helsinki. Raportin tuloksia hyödynnetään kehitettäessä sijoittumispalveluja kansainvälisille asiantuntijoille ja heidän perheilleen Suomessa.

Laajasalosta Kruununhakaan

Uuden raideyhteyden ympäristövaikutuksia arvioidaan

Helsingissä on pitkään tutkittu mahdollisuuksia saada keskustasta sujuva joukkoliikenneyhteys suunnitella olevan Kruunuvuorenrannan asuinalueelle ja sitä kautta aina Laajasaloon asti. Kaupunginvaltuusto päätti vuoden 2008 lopulla, että suunnittelua jatketaan Kruununhaasta Sompassaaren ja Korkeasaaren kautta kulkevan raitiotiesiltoavaihtoehdon pohjalta. Siltoyhteys palvelisi myös pyöräi-

lyä ja jalankulkua. Kaupunkisuunnitteluvirasto on käynnistänyt hankkeen ympäristövaikutusten arvioinnin.

Siltoyhteyden lisäksi mukana arvioinnissa on edelleen myös erilaisia tunneliratkaisuja, vesiliikenteeseen perustuva vaihtoehto sekä hankkeen toteuttamatta jättäminen. Päätöksiä yhteyden toteuttamisesta ei ole tehty.

Arvioinnista vastaa Helsingin kaupunkisuunnitteluvirasto

ja Uudenmaan ELY-keskus toimii arviointimenettelyä valvovana yhteysviranomaisena.

Ohjelman valmistamisen jälkeen Uudenmaan ELY-keskus kuuluttaa sen nähtävillä olosta ja järjestää asiasta yleisötilaisuuden. Nähtävillä olo ajoittuu elo-syyskuulle. Silloin kaikki halukkaat voivat lausua arviointiohjelmasta mielipiteensä.

Ohjelmaa laadittaessa tullaan haastattelemaan Kruu-

nunhaan ympäristön, veneilijöiden ja Laajasalon ympäristön asukasyhdistyksiä ja järjestöjä. Ryhmähaastatteluiden tavoitteena on selvittää kaupunkilaisien näkemykset siitä, mitä vaihtoehtoja tulisi tutkia, millaisia vaikutuksia selvittää ja miten tiedotus ja vuorovaikutus tulisi jatkossa hoitaa. Haastattelut on tarkoitus tehdä huhtikuussa. Hankkeelle tullaan avaamaan myös omat Internet-sivut keväällä.

Lauluja romantiikan ajan Helsingistä

Helsingin kaupunginmuseon historiallisen äänilevysarjan kolmas osa ”Liebeslied-lauluja romantiikan ajan Helsingistä” tarjoaa harvinaisen kokoelman 1800-luvulla sävellettyjä ja laulettuja, aiheetta unohdettuja liedejä. Metropolia Ammattikorkeakoulun nuoret musikit herättävät henkiin romantiikan ajan säätilyssäalongit, joissa musisoiva nuoriso sai kuulijain silmät kostumaan laulamalla mil-

loin lemмен iloista ja suruista, milloin rakkaudesta isänmaahan.

Laulu kukoisti romantiikan aikaan 1800-luvulla. Runoutta arvostettiin, ja laulaen runon sisältö voitiin ilmaista tunteisiin vetoavalla tavalla. Kuulijoiden oli sopivaa eläytyä musiikkiin ja sen sanomaan ja liikuttua kyyneliin asti. Ihmisäänen kauneutta ylistettiin, ja ajalle ominainen virtuoosien palvon-

ta teki tunnetuimmista – monista suomalaisistakin – laulajista ihailtuja kansainvälisiä tähtiä.

• Soivia näytteitä levyn musiikista on levytiedotteen yhteydessä osoitteessa www.helsinginkaupunginmuseo.fi

• Liebeslied-lauluja romantiikan ajan Helsingistä. HKMCD3. Hinta on 17 euroa (sis. alv). Levyn voi ostaa Museokaupasta, Sofiankatu 4. Vähintään 10 kappaleen ostosta saa 30 prosentin alennuksen.

Kuva Daniel Nyblin, Helsingin kaupunginmuseo

Aikansa kuuluisin suomalainen laulajatar, helsinkiläissyntyinen Alma Fohström (1856–1936) teki läpimurtonsa Margaretana Suomalaisesa oopperassa 1878.

LyhytInfo

MetroHelsinki-verkkosivut avattu

Yrittäjiä ja sijoittajia palveleva verkkosivusto on avattu kaupungin www.uuttahelsinki.fi -portaalissa.

Verkkosivuilta löytyy tietoja muun muassa alueen vapaista toimitilatoiteista ja toimitiloista, asumisesta, virkistysalueista, kaavoituksesta ja palveluista.

MetroHelsinki on viime syksynä käynnistetty kaupungin ja paikallisten yrittäjien yhteinen markkinointihanke. Siihen kuuluvat itäisen metroradan varrelta Herttoniemi, Roihupelto, Itäkeskus, Puotila ja Myllypuro. Hankkeen tarkoituksena on kehittää aluetta ottamalla huomioon sekä elinkeinoelämän että kaupungin tarpeet. Lisätietoja www.metrohelsinki.hel.fi -sivuilta.

Päästöt kuriin

Yli kolmessakymmenessä Helsingin seudun kaupunkien toimipisteessä vähennetään toimitilojen käytöstä eli lämmityksestä, sähkönkulutuksesta, paperinkulutuksesta, jätteistä ja henkilöstön työasointimatkoista aiheutuvia kasvihuonepäästöjä kymmenellä prosentilla vuoteen 2012 mennessä. Näissä pilottikiinteistöissä on mukana muun muassa päiväkotia, kouluja, uimahalleja, monitoimitaloja, terveysasemia, toimistoja ja tekninen varikko. Kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen on osa HSY Helsingin seudun ympäristöpalvelut -kuntayhtymän koordinoimaa Julia 2030 -ilmastohanketta.

Helsinki on myös allekirjoittanut Brysselissä tietotekniikan energiatehokkuuden parantamista koskevan perussopimuksen. Allekirjoittajina oli yli 20 kaupunkia, joiden joukossa ovat muun muassa Amsterdam, Malaga, Bologna ja Riika. Helsingin puolesta sopimuksen allekirjoitti apulaiskaupunginjohtaja Pekka Sauri.

Koti toimivaksi

Asukkaat pääsevät tutustumaan kodin uusiin teknologiaratkaisuihin Toimivan kodin tuoreessa näyttelyssä. Näyttelyasunnoissa ja -tiloissa kävijät voivat kokeilla, miten erilaiset keittiöratkaisut, apuvälineet ja kylpyhuonevarusteet voivat helpottaa elämää.

Toimiva koti on Helsingin kaupungin sosiaaliviraston ylläpitämä informaatiokeskus ja näyttely, joka esittelee esteettömän ja turvallisen asumisen ratkaisuja, apuvälineitä ja tuotteita kaikille, joita kiinnostaa kodin toimivuus.

Tilat ovat avoinna ti–pe klo 10–16 ja lisäksi 30.4. asti keskiviikkoisin klo 10–18. Toimiva koti löytyy osoitteesta Käpyläntie 13, numerosta 09 310 80353 ja nettiosoitteesta www.toimivakoti.fi.

Helsinki hoitaa hyvin osansa Itämeren pelastamisessa

Huoli Itämerestä on muuttumassa konkreettisiksi teoiksi. Helsingin kaupunki on hoitanut hyvin oman leiviskänsä, ja mukaan on saatu uusia kumppaneita muun muassa yrityselämästä.

Helsingin ympäristöjohtaja **Pekka Kansanen** summaa kehitystä sanomalla, että on realistisia mahdollisuuksia saada aikaan tuloksia Itämeren tilan parantamiseksi. Kaupunki on satsannut paljon Itämeren kuormituksen vähentämiseen, ja tulokset ovat hyviä.

”Helsingin lähivesien tila on parantunut olennaisesti 1970-luvusta, jolloin se oli pahimmillaan”, Kansanen sanoo.

Tilannetta kuvaa se, että Töölönlahti, joka oli muuttunut lika-altaaksi, on nyt sellaisessa kunnossa, että siellä voidaan järjestää kuutamouinteja.

Viikinmäen jätevedenpuhdistamo, joka valmistui vuonna 1994, on Suomen suurimpia ympäristöinvestointeja. Se on pohjoismaiden parhaita ja on leikkannut jätevesikuormaa ja fosfori- ja typpipäästöt pienen osaan 90-luvun alun tasosta.

Puhdistetut jätevedet johdetaan kalliotunnelissa avomerelle kahdeksan kilometrin päähän Helsingin eteläkärjestä. Se ansiosta Helsingin sisävesien ja rantavesien laatu on parantunut huomattavasti.

Maatalous on suuri Itämeren kuormittaja. Helsinki ei ole maatalousaluetta, mutta Kansanen pitää tärkeänä, että kaupunki hoitaa esimerkillisesti omat peltonsa kuten Tuomarinkylän ja Haltialan pellot. Yliopiston Viikin koetila huolehtii omasta tontistaan.

Laivojen jätevedet ilmaiseksi

Yksi helsinkiläinen menestystarina on Kansanen mukaan risteilyaluksille tarjottava mahdollisuus

Ympäristöjohtaja Pekka Kansanen työhuoneen seinällä on kuva, joka osoittaa miten Helsingin lähivesien kunto on parantunut olennaisesti viime vuosikymmeninä.

jättää jätevetensä maksutta satamaan. Samanlainen järjestely pitäisi toteuttaa Pietarissa, Tallinnassa ja muualla Itämeren satamissa.

”Kansainväliset säännöt ovat sellaiset, että jätevedet voi laskea kansainvälisille merialueille. Se on pöyristyttävää”, Kansanen sanoo.

Helsinki on ollut esimerkillinen myös pannesaan kuntoon haja-asutusalueilla sijaitsevien rakennustensa jätevesiasioita. Asetuksen mukaan se täytyy tehdä vuoteen 2014 mennessä. Muutos tulee aika kalliiksi. Kansanen mökillä hintaa kertyi kuutisen tuhatta euroa.

Kaupunki lahjoitti Helsingin yliopiston maatalous-metsätieteelliselle tiedekunnalle viiden vuoden Itämeri-professuurin. Luonnontieteellistä tietoa ja teknistä osaamista on runsaasti, mutta puutetta on hankkeiden rahoituksesta ja poliittisesta sitoutumisesta. Siksi professuurin alaksi valittiin Itämeren suojelun ekonomia.

Haku on menossa, professori pääsee aloittamaan tämän vuoden aikana.

Apua Tallinnaan ja Pietariin

Itämerellä on yhdeksän rannikkovaltiota ja sen valuma-alueella asuu 85 miljoonaa ihmistä. Itämeren pelastamiseksi tarvitaan kaikkien panosta.

Helsinki on aktiivinen 70-luvulla alkaneessa Itämeri-yhteistyössä. Helsingin Vesi aloitti Tallinnan kanssa yhteistyön heti 90-luvun alussa ja oli mukana Tallinnan vesilaitoksen tekniikan ja taloushallinnon kehittämisessä.

Tallinnaan toimitettiin Helsingin Veden vanhojen puhdistamoiden laitteita. Nykyisin Tallinnan jätevedet käsitellään melkein yhtä hyvin kuin Helsingin.

Myös yhteistyö Pietarin vesilaitoksen Vodokanalnin kanssa on tuonut tuloksia. Helsingin Vesi on ollut mukana Pietarin lounaisen jätevedenpuhdistamon rakentamisessa ja on muun muassa kouluttanut laitoksen henkilökunnan.

Pietarin kaupungin päästöt Itämereen ovat vähentyneet olennaisesti. Kaupungissa on kolme suurta puhdistamoa. Kun pohjoisen puhdistamon kokoomaviemäri saadaan kuntoon parin vuoden kuluessa, käytännössä kaikki kaupungin jätevedet käsitellään asianmukaisesti.

Vuosikymmenten urakka

Kansanen mukaan Itämeren mittakaavassa maatalous on suurin rehevöittäjä. Sen suhteellinen merkitys kasvaa pohjoismaissa, missä jätevedet on hoidettu hyvin.

Maataloudessakin voidaan tehdä paljon, esimerkiksi vähentää lannoituksen ravinnemääriä ja lisätä suojaistoja, joilla estetään ravinteiden valuminen vesistöihin. Yksi lupaava menetelmä on suora-kylvö. Siinä maata ei käännetä vaan siemenet vedetään kylvökoneella suoraan sänkeen.

Euroopan unionin maataloustukijärjestelmää Kansanen pitää isona ongelmana. Sitä pitäisi muuttaa, jotta se kannustaisi vähentämään päästöjä. On esimerkiksi ehdotettu, että maanviljelyyn luotaisiin ravinnekauppajärjestelmä teollisuuden päästökaupan malliin.

Itämeren maista Puolaa kaivataan aktiivisemmin mukaan yhteisiin talkoisiin. Nyt se on suurin Itämeren saastuttaja.

Pietarin alue ja Baltian maat ovat menossa hyvään suuntaan. Pääministeri Putin esitti Finlandia-talolla sitoumuksenaan, että Pietarin ja Kaliningradin jätevesien puhdistus pannaan kuntoon.

Rohkaisevassa tienhaarassa

Kansanen mukaan nyt ollaan rohkaisevassa tienhaarassa. Huoli Itämerestä on siirtynyt laajoihin kansalaispiireihin ja myös yrityselämään.

”Tukea ja rahaa tulee yllättäville suunnilta. Nyt on realistisia mahdollisuuksia saada aikaan tuloksia. Itämeren kunnostaminen vie parhaassakin tapauksessa vuosikymmeniä.”

Kansanen toivoo, ettei into lopahda vaikka tulisi takaiskuja. Itämeri on ongelmallinen luontaisestikin. Tanskan salmien kautta tulevat suolavesipulssit ovat harventuneet ja Itämeressä on luontaista happikatoa.

Tapio Kari

Kaupunginjohtaja Jussi Pajunen:

Puhdas Itämeri on keskeinen tavoite

Kaupunginjohtaja Jussi Pajunen sanoo, että Helsingillä on kaksi ympäristötavoitetta yli muiden: ilmastonmuutoksen torjuminen ja puhdas Itämeri. Ne löytyvät kaupunginvaltuuston hyväksymästä strategiaohjelmasta.

"Ilmastonmuutoksen torjuminen on globaali asia. Puhdas Itämeri sen sijaan on konkreettinen tavoite, melkein voisi sanoa projekti. Sen vaikuttavuus on mitattavissa ja onnistuminen on mahdollista", Pajunen toteaa.

"Yhdessä toimimalla saadaan tuloksia. Kukin tuo yhteisen tavoitteen toteuttamiseen oman panoksensa. Se antaa toivoa."

Helsinkiä kutsutaan Itämeren Helmeksi ja valkoiseksi kaupungiksi. Ranta ja saaristo ovat olennainen osa kaupunkia.

Pajunen kärjistää, että 60- ja 70-luvuilla Helsingin rakennettiin metsiin eli tehtiin lähiöitä. Nyt palataan rantaan. Kaupunki rakentuu kohti merta, kun Jätkäsaari, Kalasatama ja muut ranta-alueet otetaan asukkaiden käyttöön.

Puhdas sininen meri ja sen virkistyskäyttö on Pajuselle luonteva osa Helsingin.

"Olen toisen polven paljasjalkainen stadilainen. Minun kaupunkiini kuuluvat rannat, saaret, meri. Se on osa arkea ja viihtymistä, osa helsinkiläistä identiteettiä. Itämeren puhtaus on keskeinen arvo."

Pajunen muistuttaa myös toisesta näkökulmasta: Tallinnan ja Helsingin välillä seilaa vuodessa 6,5 miljoonaa laivamatkustajaa, ja Itämeren alueesta on kahden viime vuosikymmenen aikana tullut tiivis kokonaisuus.

"Aikaisemmin Itämeri erotti. Nyt se yhdistää pohjoista Eurooppaa. Eikä yhdistävä tekijä voi olla likainen meri."

Itämerihaaste Turun kanssa

Pajunen aloitti yhdessä Turun kaupunginjohtajan **Mikko Pukkisen** kanssa Itämerihaasteen kesällä 2007. Se on kampanja, jossa kaupungit sitoutuivat konkreettisiin tekoihin Itämeren hyväksi ja johon ne ovat kutsuneet mukaan muita toimijoita.

Tähän mennessä haasteen on ottanut vastaan noin 165 tahoa, kaupungeja ja kuntia Suomesta ja muista Itämeren maista, oppilaitoksia, kansalaisjärjestöjä, yrityksiä. Jokaiselta odotetaan konkreettista sitoumusta.

Samaa ideaa toteutti presidentti Tarja Halosen ja pääministeri Matti Vanhasen koolle kutsuma Itämeri-huippukokous, joka pidettiin helmikuussa Finlandia-talolla. Mukana oli valtioiden ja hallitusten päämiehiä sekä ministereitä yhdestätoista maasta. Kultakin haluttiin sitoutumista tekoihin.

Huippukokouksen pääistunnossa puhui myös kaupunginjohtaja Pajunen, joka korosti paikallisten toimijoiden merkitystä Itämeren suojelemissa.

Päivää ennen Finlandiatalon huippukokousta pidettiin Helsingin kaupungintalon juhlasalissa seminaari, jossa noin 150 asiantuntijaa Itämeren alueen maista keskusteli Itämeren ympäristöhankkeista ja niiden rahoitusmahdollisuuksista.

Pajunen pitää erittäin tärkeänä, että talkoissa on monia toimijoita, myös elinkeinoelämä.

"John Nurmisen säätiö esimerkiksi tekee loistavaa työtä. Ja huippukokous oli huikea voimainponnistus. Toivottavasti sieltä alkaa tekemisen lumivyöry."

Tapio Kari

☛ *Kaupunginjohtaja Jussi Pajunen on syntyperäinen stadilainen, ja meri on hänelle keskeinen osa helsinkiläistä identiteettiä.*

Kuva Kimmo Brandt

Pietarin kanankakasta suunnitellaan energiaa Helsinkiin

Pietarin alueen ja Karjalan kannaksen kanat ulostavat niin paljon, että lannasta tuotettava biokaasu lämmittäisi puolet Helsingin kaukolämpöverkkoon kytketyistä rakennuksista. Hankkeen toteutusmahdollisuuksia ruvetaan tutkimaan näinä aikoina.

Kanankakan hyödyntäminen on vakavasti otettava ajatus, vakuuttaa Helsingin Energian johtaja **Pekka Manninen**.

Pietaria ympäröivällä Leningradin alueella on 18 suurkanalaa, joissa on noin 20 miljoonaa lintua. Vertailun vuoksi: koko Suomessa munivia kanoja on noin kolme miljoonaa.

Kananlanta on Pietarin alueella iso ympäristöongelma. Kaikkea ei pystytä levittämään pelloille, ja sen varastointi on puutteellista. Kananlanta on yksi Suomenlahden ravinnepestöjen lähde. Siitä myös vapautuu metaania, joka on voimakas kasvihuonekaasu.

Lanta olisi mahdollista käsitellä bioenergiaksi, ns. synteesikaasuksi, joka voitaisiin sekoittaa maa-kaasuun ja toimittaa nykyistä putkea pitkin Suo-

meen. Tekniikka siihen on olemassa. Jäljelle jäävä lanta voitaisiin jalostaa lannoitteeksi tai polttaa energiaksi kompostoinnin jälkeen.

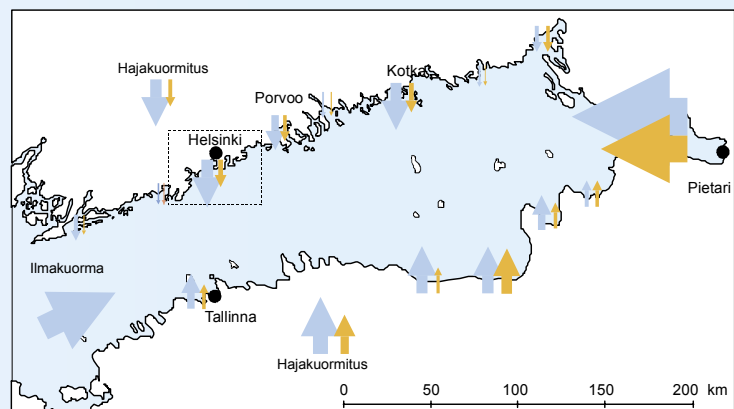
Helsingin Energian laskelmien mukaan Leningradin alueen kanankakan energiamäärä olisi noin 3–5 terawattituntia vuodessa. Helsingin kaukolämpönsäilytys on noin 7 terawattituntia vuodessa eli kanankakakaasulla voitaisiin kattaa puolet siitä. Vaihtoehtoisesti sillä lämmittäisi 175 000 omakotitaloa. Se on valtava energiamäärä.

Kananlannan hyödyntämisestä on kiinnostunut myös **Ilkka Herlinin** organisaatio Baltic Sea Action Group, joka on mukana pilottiprojektissa Leningradin alueen suurimmassa kanalassa.

Kaupunginjohtaja **Jussi Pajunen** otti Pietarin kanankakakaenergian esille puheessaan Itämerihuippukokouksessa.

Seuraavaksi on vuorossa tutkimus hankkeen toteuttamismahdollisuuksista. Helsingin Energialla on kokemusta kaasun käytöstä ja tekniikkaa on olemassa, mutta selvítettävä on myös poliittiset ja taloudelliset edellytykset. TK

Suomenlahteen tulevat ravinnelähteet

Biologisesti käyttökelpoinen typpi ton/v	40 000	4 000	400	40
Biologisesti käyttökelpoinen fosfori ton/v	5 500	550	55	5

Itämeren pelastaminen tuleville sukupolville on kaikkien rantavaltioiden yhteinen tehtävä.

Kurkistus kulisseihin

Kaupunginteatterissa yleisö pääsee kurkistamaan kulissien taaksekin.

Kuva Kimmo Brandt

"Tämä on naisten unelmakohde, koska pääsemme hypistelemään hienoja pukuja ja rekvisiittaa", toteavat Anni Paavola ja Aulikki Niska pukuväestössä kaupunginteatterin kulissierroksella sovittaessaan Aulikille päähinettä.

Ihastelu täyttää naisten pukuväestön, kun sotilaskotisarten ryhmä on päässyt hypistelemään pukuja opastetulla kierroksellaan Helsingin Kaupunginteatterissa. Heidän ympärillään vaaterakit jatkuvat jatkumistaan kahdessa tasossa ja hyllyt tursuavat rekvisiittaa.

"Arvon rouvat, kuka teistä käyttää iltapukuaan sata kertaa? Näiden pukujen täytyy kestää illasta toiseen, joten ne on ommeltu erikoisvahvoilla langoilla mahdollisimman kestävästä materiaaleista. Näyttämön takana työskentelee pukijoita, koska näyttelijät voivat joutua vaihtamaan asujaan lennossa. Varastot ovat valtavat. Teatterilla on esimerkiksi yli 100 000 vaatetta, 4 000 paria kenkiä ja 2 500 kravattia", kertoo ryhmän oppaana toimiva teatterin yleisöyövastaava **Mirja Neuvonen**.

Kohta Neuvonen jo johdattaa parikymmentä Rannikkosotilaskotiyhdistyksen Suomenlinnan paikallisosaston jäseniä pienelle näyttämölle.

"Kiinnittekö huomiota ovien väriin? Ovet on maalattu liikennevalomerkityksin siten, että vihreästä ovesta voi kulkea huoletta, keltaisen oven luona täy-

ty jarrutella ja punaisesta ovesta kulkiessaan on tiedettävä mitä tekee, koska ovesta päätyy näyttämön sivulle tai sen välittömään läheisyyteen."

Kierroksen jälkeen sotilaskotisaret kertovat saaneensa paitsi aimo annoksen tietoa, myös virkistystä, mikä onkin heidän jäsentapaamistensa tarkoitus.

"Itselleni oli yllätys, että yli 30 henkilöä voi työskennellä näyttöksen aikana kulissien takana, ja että talossa tehdään vuorotyötä aamusta iltaan. Suuri näyttämökin on 650 neliön kokoinen ja peruuikin tekemiseen kuluu viikko", hämmästelee **Aulikki Niska**. Toinenkin yhdistyksen jäsen, **Anni Paavola**, sanoo oppineensa uutta.

"Käynti avasi silmät näkemään, millainen muurahaiskeko teatteri on. Opettajana kiinnitin huomiota erityisesti valtavaan osaamisen määrään: tarvitaan kymmenen eri alojen ammattilaisia, jotta esitykset saadaan toteutettua. Enää en ajattele, että liput ovat kalliita, kun tajuan ammattilaisten lukumäärän. Tämän jälkeen katson esityksiä varmasti eri silmällä ja mietin myös mitä kulissien takana tapahtuu", toteaa Paavola.

Työpajassa tanssitaan

Helsingin kaupunginteatteri tarjoaa yleisölle paljon muutakin ohjelmaa kuin mitä sen estradeilla nähdään. Pari kertaa vuodessa pidetään esimerkiksi "Koko perheen teatteripäivät", joilla tavataan taiteilijoita, tehdään kulissierroksia ja puuhaillaan työpajoissa. Kesällä on 9–13-vuotiaille päivän mittainen teatterikurssi.

Näytäntökausien aikana järjestetään avoimia teosesittelyjä, joissa tekijät kertovat esityksestä ja ylipäättään työstään sekä keskustelevat yleisön kanssa. Työpajoihin osallistuvat pääsevät kokeilemaan ja syventämään esitysten teemoja. Esimerkiksi työyhteisöt käyvät mielellään ennen teatteri-iltaansa työpajoissa ja kulissierroksilla.

"Työpajoihin voi osallistua, vaikkei katsoisi esitystä. Lyhytkin rupeama antaa monille ikimuistoisen kokemuksen ja näyttää teatterityöstä uusia puolia. Koululle tarjoamme työpajoja teatterin tai taiteen eri osa-alueista, kuten teatteri-improvisaatiosta, puvustuksesta, näyttelemisestä tai tanssista. Teatteri voi omalla toiminnallaan tukea koululaisten taidkasvatusta ja myös ottaa kantaa taideaineiden vähennyksiin", toteaa Mirja Neuvonen.

Kaupunginteatteri tavoittaa nuoria myös erilaisin projektein. Parhaillaan on menossa hanke, jossa 15 uusmaalaista

nuorta rakentaa internetiin yhteisöllistä käsikirjoitustyökalua.

"Käsikirjoituksen on tarkoitus valmistua maaliskuussa, ja sen perusteella tehdään teatteriesitys Studio Pasilaan elokuuksi", paljastaa Neuvonen.

Kaupunginteatterin yleisötyö tavoitti esimerkiksi vuosien 2008–2009 aikana 11 000 ihmistä. Melkoisia ovat muutkin Suomen suurimman teatterin vuosittaiset tunnusluvut: 20 miljoonan euron budjetti, 350 000 katsojaa, tuhat esitystä, parikymmentä uutta produktiota ja 380 henkilötyövuotta.

Tiina Kotka

• Lisätietoja nettiosoitteesta www.hkt.fi/ yleisötyö ja numerosta 09 394 0455.

Kuva Kimmo Brandt

"Tästäkin Risto Rappäjän kotikerrostalon lavasteesta tehtiin ensin pienoismalli", viittaa yleisöyövastaava Mirja Neuvonen pienen näyttämön lavasteisiin.

Soittajia tapaamassa

Kaupunginorkesteri tutustuttaa yleisöä soittajiinsa taiteilijataapaamisissa. Tulevaa kotitaloakin esitellään hyvissä ajoin.

Olen ensimmäistä kertaa sinfoniaorkesterin konsertissa ja Finlandia-talossa. Kyllä tämä koulun penkillä istumisen voittaa", virnistää opiskelija **Heikki Junnola** kuunneltuaan Helsingin kaupunginorkesterin kenraaliharjoitusta.

Muiden Keskuspuiston ammattiopistossa opiskelevien tavoin hän jää kenraaliharjoituksen jälkeen odottelemaan kahta orkesterin muusikkoa, jotka tulevat kertomaan yleisölle työstään ja harjoiteltavasta teoksesta. Pian huilistit **Elina Rajas** ja **Jenny Villanen** ovatkin paikalla. He saavat yleisön nauramaan paljastettuaan kommelluksia soittajan taipaleeltaan ja pääsevät vastailemaan kuulijoiden lisäkysymyksiin.

Kun tulee aika ammattiopistolaisten lähteä, opettaja **Riitta Storbjörk** summaa aamupäivän antia.

"Vierailu oli selvästi avartava elämys oppilaille. Toivottavasti monet heistä sai-

vat kipinän tulla tänne uudestaan. Käymme vielä keskusteluja luokassa orkesterista, klassisesta musiikista ja säveltäjästä. Puhumme myös Finlandia-talon arkkitehtuurista. Minusta on hienoa, että orkesteri tarjoaa kouluille mahdollisuuden tulla tänne maksutta", toteaa Storbjörk.

Muullekaan kuulijoille ei kenraaliharjoitusten kuunteleminen tule kalliiksi, sillä liput maksavat kaksi euroa. Monet haluavat nähdä orkesterin työskentelytapoja sekä teoksen kehittymistä – toki myös maailmanluokan kapellimestarit ja solistit kiinnostavat.

Kenraaliharjoitusten yhteydessä on hiljattain alettu pitää myös taiteilijataapaamisia, joita vuosien ajan järjestettiin varsinaisten konserttien jälkeen. Nykyään tätä treffiperinnettä jatkaa orkesterin 500-jäseninen ystäväyhdistys Pro Filharmonia, joka kutsuu jäsentapaamiinsa muusikkovieraita ennen illan konsert-

Museossa kummittelee

Museo kummituksineen ja susineen herää eloon opastetulla kierroksella. Niin käy myös työpajoissa ja luennoilla.

Sederholmin talon Yö-näyttelyssä kuuluu riemastuneita ja kauhistuneita huokauksia kun Diakonissalaitoksen historiakerho etenee oppaan johdolla kaupunginmuseon näyttelyhuoneesta toiseen.

"Helsingissä ei ollut takavuosisatoina katuvaloja, joten pimeään aikaan olivat vaarana kuoppaiset tiet ja kannettomat kaivot. Susia saattoi juoksennella ympäriinsä, niin kuin kaupunkilaisten sikojakin. Humalaisia mieslaumojä rähisi kaduilla", kertoo oppaana toimiva museolehtori **Hilkka Vallisaari** yläkerran pimenetyssä huoneessa, jonka nurkissa lymyävät susi ja sika. Taustalla kuuluu vaimeana kadun ja suden ääniä.

Vallisaari kuljettaa ryhmää unien, tähtitaivaan, ravintolaoiden ja tavaroiden maailmoihin. Seinille ripustetut yöaiheiset teokset ihastuttavat ryhmäläisiä ja kummitustarinat kummastuttavat.

"Halusimme kertoa myös entisajan suomalaisten kansanuskosta tuonpuoleiseen ja vainajehenkiin. Vainajien ajateltiin siirtyvän vuoden kuluttua kuolemastraan suvun vainajien yhteisöön. Olemme koonneet tänne tietoa ja tarinoita helsinkiläistaloista, joissa kerrotaan kummittelevan sekä niiden oletetuista kummitteijoista", kertoo Vallisaari.

Tunnin mittaisen kierroksen jälkeen museosta lähtee tyytyväisen näköinen joukko. Historiakerho Patinapiirin jäsenet

ovat tottuneita museokävijöitä, sillä he vierailevat vuosittain useissa historiaa käsittelevissä paikoissa.

"Näyttelyssä on hyödynnetty hienosti taidetta, faktaa ja tarinoita. Opas kertoi tietoa mukavan rennosti. Vaikka olen toiminut sairaanhoidon alalla, en muistanut, että sairaalasängyt valmistettiin metallista juuri sen vuoksi, että niitä oli helppo pyyhkiä ja desinfioida", toteaa **Birgit Reijonen**. Toinenkin ryhmäläinen, **Carita Saviaro**, on saanut muistinvirkistystä.

"Olin unohtanut sen, että vauvat laitettiin nukkumaan piirongin laatikkoon, koska siellä oli lämpimämpää kuin lattiatasossa. Ihan uusiakin asioita tuli vastaan, niin kuin viiksisuojuus ja useat Helsingin kummituskohteet. Ryhmämme tilaa näyttelyihin aina opastetun kierroksen, koska silloin vierailusta saa enemmän irti ja voi kysellä lisätietoja", kertoo Patinapiiriin pitkään kuulunut Saviaro.

Elokuvaesityksiä vanhainkodissa

Helsingin kaupunginmuseo järjestää yleisölle opastettujen kierrosten lisäksi luentoja, tapahtumia ja työpajoja. Erityisen suosituksi ovat muodostuneet päiväkohti- ja oppilaitosryhmien työpajat.

"Viime vuonna opetusryhmiimme osallistui yli 11 000 kävijää. Aikuisväestöä ovat kiinnostaneet näyttelyidemme lisäksi ni-

"Emme tieneet, että Helsingissä on näin monia paikkoja, joissa kerrotaan kummittelevan", toteavat Carita Saviaro (vas.) ja Birgit Reijonen Sederholmin talon Yö-näyttelyn opastetulla kierroksella.

den yhteydessä järjestetyt yleisöopastukset ja esitelmät. Seniorit ovat pitäneet Koulumuseomme koululauluilloista. Tapahtumissamme Sofianpäivästä adventin avaukseen käy kaikenikäistä väkeä. Toimipisteisiimme, tapahtumiimme ja kaikille suunnattuihin yleisöopastuksiimme on ilmainen sisäänpääsy", muistuttaa kaupunginmuseon yleisöpalvelut-yksikön päällikkö **Jari Karhu**.

Museo ideoi parhaillaan uusia toimintatapoja esimerkiksi senioreiden tavoittamiseksi.

"Ikääntyvät asukkaat eivät pääse luoksemme, joten meidän on mentävä heidän luokseen. Olemme näyttäneet esimerkik-

si Kustaankartanon vanhustenkeskuksessa Helsinki-aiheisia elokuvia."

Yleisötyö on Jari Karhun mukaan museon peruskiviä.

"Työllämme on tietoa levittävä ja syventävä tarkoitus, mutta myös elämyksellinen puoli on tärkeä. Monipuolistamme kaupunkilaisten arkea. Museopedagogiikassa olemme olleet valtakunnallisesti suunnannäyttäjiä. Meillä käy erittäin paljon maahanmuuttajia, joten olemme yksi tärkeä kotouttajakin", toteaa Karhu.

Tiina Kotka

• Lisätietoja nettiosoitteesta www.helsinginkaupunginmuseo.fi ja numeroista 09 310 36491 ja 09 310 36639.

tia kuudesti vuodessa. Taiteilijataapaamisista ovat innostuneet myös yritykset ja ryhmät, jotka tilaavat niitä konserttavierailuidensa yhteyteen. Tällä kevätkaudella kaupunginorkesteri on lisäksi järjestänyt orkesterin tulevan kotisalin, Musiikkitalon, esittelytilaisuuksia iltakonserttien yhteydessä.

Yleisö laulaa mukana

Helsingin kaupunginorkesteri päästää yleisönkin esiintymään. Vuosittaisista Kevätlaulajaisista on tullut huippusuosituttuja.

"Yleisö laulaa innokkaasti ja voimalla suuren orkesterin säestämänä. Toukokuun laulajaisissamme on esilaulajana Rajaton-lauluyhtye. Yleisö rakastaa myös vappumatineoitamme. Perinne on yksi Euroopan vanhimmista", kertoo orkesterin viestintäpäällikkö **Marianna Kankare-Loikkanen**.

Kaupunginorkesteri etsii kaiken aikaa uusia tapoja tavoittaa erilaisia yleisöjä. Se kutsui esimerkiksi vuonna 2000 syntyneet helsinkiläiset kummilapsikseen ja on järjestänyt mukaan lähteneille per-

Kaupunginorkesterin huilistit Elina Raijas (toinen vasemmalta) ja Jenny Villanen (kolmas vasemmalta) kävivät kenraaliharjoitusten yhteydessä kertomassa yleisölle työstään. Keskuspuiston ammattiopiston ohjaaja Anna Härkönen ja opiskelija Heikki Junnola olivat luokkansa mukana tutustumassa orkesteriin ja sinfoniamusiiikkiin.

heille monenlaista ohjelmaa. Nuorta kuulijakuntaa tavoitetaan myös tiiviin kouluyhteistyön avulla.

"Otamme kouluryhmiä kenraaliharjoituksiin ja varsinaisiin konsertteihin aina kun on tilaa. Olemme tehneet jo 15 vuotta tiivistä yhteistyötä muun muassa kaupun-

gin opetusviraston ja Etelä-Suomen musiikkioppilaitosten kanssa. Vuosien varrella konserteissamme on vierailut noin 30 000 erilaisiin opiskelijaryhmiin kuulunutta nuorta kävijää", kertoo Kankare-Loikkanen ja lisää:

"Monet koululaisryhmien jäsenistä ovat

sinfoniaorkesterin konsertissa ensimmäistä kertaa. Vaikka pidämme nuoria myös potentiaalisina tulevaisuuden kuulijoinamme, on heidän kanssaan tehtävässä yhteistyössä läsnä yhteiskuntavastuukin."

Yhteiskuntavastuu näkyy myös erityisryhmien vierailuissa. "Julkinen varoin rahoitettu taidelaitoksella on mielestämme velvollisuus avata oviaan sellaisillekin ryhmille, jotka eivät muuten ehkä tulisi konserttiin. Meillä käykin esimerkiksi mielenterveyspotilaiden sekä näkö- ja liikuntavammaisten ohjattuja ryhmiä", kertoo viestintäpäällikkö Kankare-Loikkanen.

Tiina Kotka

• Seuraavat kaupunginorkesterin kenraaliharjoitukset ovat 8.4., 22.4. ja 20.5. klo 10–11.15 (kesto arvio), minkä jälkeen vartin mittainen muusikkotapaaminen. Liput 2 e.

• 28.4. klo 18 Finlandia-talon Elissa-salissa johtaja Helena Hiilivirta kertoo Musiikkitalosta. Vapaa pääsy.

• Lisätietoja kaupunginorkesterin konserteista ja toiminnasta nettiosoitteesta www.hel.fi/filharmonia.

Signe Branderia runomaustein

Runot avaavat Signe Branderin Helsinki-kuviin uusia maailmoja.

Valokuvaaja Signe Branderin rakastettujen Helsinki-kuvien näyttely Hakasalmen huvilassa on saanut lisää syksyyn saakka ja samalla näyttelyä on rikastettu runoin. Kolme helsinkiläisrunoilijaa, **Kaisa Ijäs**, **Tomi Kontio** ja **Ilpo Tiihonen**, ovat tutkineet näyttelykuvia, valinneet niistä itseään puhuttelevimpia ja poimineet tuotannostaan niihin sopivia runoja.

Ilpo Tiihosen pysäytti siivoava nainen. Tämä on istahnut hetkeksi uhrin päivänsä ohittaneen puutalon portaille. Vuodevaatteet ja matot tuulettuvat kaiteella; ikkunat ovat levällään läpivedon saamiseksi.

”Minulle tuli kuvaa katsellessani mieleen se, että ihmisillä on tuohon aikaan ollut kädet täynnä työtä, ja Brander on onnistunut ikuistamaan hetken, jossa kuvattava on saanut hetken hengähtää siivouksen keskellä ja ehkä miettiä syvempiäkin asioita. Kuvaan sopi mielestäni Sinä olet -runoni”, toteaa Tiihonen.

*Tarvitset kattilan ja patjan
ja vettä. Ja mitä muuta?
Jotain jonka vuoksi nukkua
tai sitten tuijotella kuuta.*

*Tarvitset katon pääsi päälle
ja seinät. Ja mitä muuta?
Jotain jonka vuoksi herätä
kun aamu soittaa pihapuuta.*

*Tarvitset lujan päätöksesi,
sen minkä olet tehnytkin –
että täällä minä elän
enkä käänny takaisin.*

Brander taasi henkilökuvauksen: kivityömiehet hän ikuisti Alppiharjun kivilouhoksella vuonna 1909.

Myös Tiihosen toisessa kuvavalinnassa on läsnä työ: yhdeksän kivityömiestä seisoo rautakanget ja lekat käsissään Alppiharjun kalliolla vuonna 1909.

”Miehet tuijottivat niin vaativasti, että päätin vastata heidän katseeseensa. Kuva muistuttaa siitä, miten Helsingin peruskivet on louhittu käsin. Museot ja historia ovat tärkeitä juuri sen vuoksi, että muistettaisiin eri aikakausien olosuhteet. Nykyisenä koneiden aikana voi unohtua, miten ankaraa ruumiillista työtä tämänkin kaupungin rakentamiseksi on tehty. Kaikki kuvattavat ovat jo kuolleet, ja aloin miettiä millainen elämä heillä on ollut ja missä he nyt lentelevät.”

Siksi hän poimi tuotannostaan edesmenneistä kertovan Talvitaivas-runon, jonka viime säkeet kuuluvat näin:

*Kaukana lentävät kuolleet
ja näkevät meistä unta.
Ovat puukolla jäätä vuolleet,
ja täällä sataa lunta.*

Ratikkalauluin lapsuuteen

Tomi Kontio valitsi Branderin ikuistaman Kauppatorinäkymän yhteyteen runonsa ”Kuljin”, koska muistelee sitä kirjoittaessaan miettineensä Kauppatoria mukulakivineen, ja lisäksi runossa matkataan ajassa samaan tapaan kuin nykyihmiset voivat tehdä vanhojen kuvien avulla.

*Kuljin kahdentuhannen vuoden halki,
saappaissa toista litraa joutomaata,
verkkokalvoilla kuuraa,
joka tuo kaiken liki.
Kuljin niin kuin olisin kulkenut torilla,
puotien, kahviloiden, kalojen
ja kauppiaiden avaruudessa.*

Branderin otos Kauppatorista vuodelta 1909 on osa kolmen kuvan panoraamaa.

Mitä mieltäkään siivouspuuhien lomassa kuvattu nainen Kristianinkatu 9:n sisäpihalla vuonna 1907?

Kontion toinen runo "Jotta sinä" kuljettaa ratikkalauin runoilijan lapsuuden maisemiin, jotka Brander on ikuis-tanut kiipeämällä Kallion kirkon torniin ja suuntaamal-la kameransa pohjoiseen. Kuvausvuonna 1912 ei alueella tosin ollut vielä montakaan rakennusta.

"Varhaisimmat muistoni Helsingistä sijoittuvat samoil-le main. Muistan, kuinka isovanhempieni keittiön ikku-nasta näkyi Paavalinkirkon tornin risti. Asuin itsekin pal-jon myöhemmin vuoden lähikulmilla."

Lapamatojen syöntiä

Kontiota puhutteli myös kuva, jossa on kymmenittäin pyyk-kilankoja täynnä lakanoita ja muuta suurpyykkiä nykyi-sen Tehtaanpuiston alueella.

"Ajattelin, että ne olisivat voineet olla Eiran sairaalan pyykkejä. Mieleeni tuli äitini kertomus ajalta, jona hän oli sairaanhoitajana Marian sairaalassa. Silloin lapama-toja saaneille sotalapsille syötettiin kuivattuja ja pilkot-tuja lapamatoja, jotta he saivat matojen elimistöistä vie-miä ravintoaineita takaisin. Olen kirjoittanut aiheesta runonkin."

Kontion runossa "Hän kertoi" – joka ei ole näyttelys-sä – on esimerkiksi tällaiset säkeet:

*"ja he söivät sen, mikä oli heitä syönyt,
söivät sen, minkä se oli heiltä vienyt".*

Yhteisö puhuu runossa

Kaisa Ijäs sanoo hahmottavansa historiaa paremmin ih-misten kuin paikkojen avulla. Niinpä hän etsi Signe Bran-derin kuvista ihmisiä. Vaasankadulla kuvattu ihmisjouk-ko seisautti hänet – myös miettimään sitä, kuinka runo voi kuvan tapaan ilmentää yhteisöllisyyttä.

"Pidän Vaasankadun kuvasta, koska se on otettu ruo-honjuuritasolla ja ihmiset ovat vahvasti läsnä, vaikka eivät

Vaasankatu 25:n ja 27:n edustalla oli vielä vuonna 1908 tuuheapuisia pihvoja sekä lankkuaitoja ja -jalkakäytäviä.

välttämättä poseeraakaan. Kuvasta välittyvä ainutlaatui-nen hetki: henkilöt ovat pysähtyneet kuvauksen ajaksi ja jatkavat sitten matkaansa omille tahoilleen. Aloin miet-tiä yhteisöllisyyttä ja sitä, miten runo voi puhua yhteisön äänellä. Valitsin siksi runoni 'Pohjapiirustus'."

*Vuodessa hyvää oli se kun talossa vaihtui valta.
Me odotimme seinien takana kuoleman korinoita
ja saimmekin kuulla hissien ulvahtavan öljyttynä.*

*Päivien välissä piti katsella, miten köyhyyttä
vedettiin narupainoilla rajan yli. Piti istua
ikkunalaudalla kohtu ojossa, käsi ohimolla, ja
kysellä, miten elää tässä koneistossa ihmisen
muodon ottaneena, nähdäkö kauneusunia
puolesta vai vastaan?*

*Kaupassakin käytiin, päivissä oli sopiva hajonta.
Asukkaat ja pohjapiirustus; mikään ei kaatunut.
Kaikki tuotettiin vain selostamalla ulkomaailma
uuteen uskoon.*

Kaisa Ijäsksen mielestä Signe Branderin kuvissa on niin tuhti annos realismia, että hän halusi rikkoa sitä fanta-siarunolla. Niinpä hän valitsi runonsa "Vapaamuotoinen veistos" rehevässä puutarhassa veistävän miehen kuvan viereen. Runo alkaa puuta veistellen, mutta lopulta len-tävät niin mielikuvitus kuin innokas rakastajakin.

Brander tärkeä koko maalle

Idea runojen tuomisesta osaksi näyttelyä on kaupunginmuseon tutkijan **Jari Harjun**, joka on kuulunut näyttelyä suunnitelleeseen työ-ryhmään. Hän halusi muidenkin ääniä kuu-luville, ja kun runot tuntuivat sopivalta muo-dolta, hän kollegoineen kyseli nykyrunoiljoi-ta mukaan. Harjun oma suosikkikuva on ki-vimiesten potretti.

"Siinä tulevat esiin Branderin taidot ih-misten kuvaajana, olihan hän toiminut ateljee-kuvaajana. Kuvassa olevat anonymit työmie-het ovat kuin kaikkien helsinkiläisten esi-isiä."

Signe Brander otti Helsingistä 907 luet-teloitua kuvaa vuosina 1907–1913 nykyistä kaupunginmuseota edeltäneen Helsingin muinaismuistolautakunnan toimeksiannos-ta. Jari Harjun mukaan Branderin kuvat ovat arvokkaita paitsi paikallisesti, myös maan-laajuisesti.

"Hän tallensi katoamassa olevaa kulttuuria. Kuvaus-kohteet valitsi usean ammattikunnan edustajista koostu-va lautakunta, joten valinnoissa huomioitiin monia näkö-kohtia. Brander ei kuitenkaan kuvannut vain rakennuk-sia, vaan käänsi kameraa 45 astetta ja sai samalla näky-viin ympäristöä. Hän saattoi jopa pysäyttää raitiovaunun kuvaansa varten, vaatihan tuon ajan kuvauskalusto pit-kät valotusajat, jolloin kohteen tuli olla paikoillaan melko pitkän aikaa. Koen, että oli selkeä kannanotto Signeltä, että samalla kun puurakennukset häviävät, häviää myös niihin sidoksissa oleva elämänmuoto."

Näyttelystä ei ole tehty näyttelykatalogia, sillä Helsin-gin kaupunginmuseon hiljattain julkaisemassa **Jan Alan-con ja Riitta Pakarisen** kokoamassa teoksessa on samo-ja kuvia kuin näyttelyssä, kuten myös kaksikon aikaisem-massa Brander-kirjassa vuodelta 2004.

Tiina Kotka

- Foto Signe Brander -näyttely Hakasalmen huvilassa (Mannerheimintie 13 d) ke–su klo 11–17 ja to klo 11–19 aina 29.8. asti, p. 09 310 78519.

Lainaukset teoksista:

- Kaisa Ijäs: Siskot, veljet, Teos, 2009.
- Tomi Kontio: Tanssisalitaivaan alla, Tammi, 1993.
- Tomi Kontio: Vaaksan päässä taivaasta, Teos, 2004.
- Ilpo Tiihonen: Enkelin tavara, WSOY, 1986.
- Ilpo Tiihonen: Tähtipumppu, WSOY, 1992.

Ammattipyykkärit pesivät kotien suurpyykkit pari kertaa vuodessa. Kuva on nykyisen Tehtaanpuiston alueelta vuodelta 1907.

Kuva Mari Hahteri, Ahimaceros Oy

Töölönlahdelle rakentuva Finlandiapuisto kuuluu Kyösti Oasmaan paimentamiin tulevaisuuden Helsingin suuriin hankkeisiin.

Taivas kattona

Helsingin sanotaan käyvän käy läpi historiansa suurinta muutosta. Auerakentamispäällikkö Kyösti Oasmaa kertoo, mistä on kysymys.

Tuomiokirkon massiivinen hahmo näkyy Kyösti Oasmaan Senaatintorin varrella sijaitsevaan työhuoneeseen, kuin jatkuvana muistutuksena talous- ja suunnittelukeskuksen aluerakentamispäällikön työkentän mittavuudesta.

Oasmaan pöydällä on 10 aluerakentamishanketta, jotka merkitsevät koteja 100 000 ihmiselle ja työpaikkoja kymmenille tuhansille.

”Nämä hankkeet muuttavat kaupungin luonteen perinpohjin”, Oasmaa sanoo.

Vielä 1980-luvulla Helsingin kantakaupungin rannat olivat teollisuustoiminnan ja varastorakennusten aluetta. Tuolloin kaupunki teki tutkimuksen satama- ja ranta-alueiden maankäytöstä.

”Syntyi suunnitelma suljettujen rantojen valloittamisesta takaisin asukkaiden käyttöön. Ensimmäisessä vaiheessa uusia asuin- ja työpaikka-alueita rakennettiin Ruoholahteen ja Herttoniemenrantaan. Nyt myös Arabianrannan alue on lähes valmis. Olemme tulleet seuraavaan, dramaattiseen vaiheeseen, joka käynnistyi tavarasataman toimintojen siirtyessä Vuosaareen”, Oasmaa kuvailee.

Helsingin kehitys kulkee tässä suuntaan kuin muissakin vanhoissa teollisuuskaupungeissa eri puolilla maailmaa. ”Perinteisesti satamat ja teollisuus ovat sijoittuneet kaupunkien arvokkaimmille alueille, mutta nyt niiden on aika väistyä.”

Kun kokenut kunnallistekniikan diplomi-insinööri 20 vuotta sitten tuli kaupungin palvelukseen, suuri osa Ruoholahtea oli rekkujen pysäköintialueena, loput epämääräisenä varastoalueena. ”Mutta 10 vuodessa Ruoholahti muuttui täysin.”

Nyt Ruoholahden vieressä aukeaa valtaisa avoin kenttä, entinen satama-alue, josta rakentuu uusi Jätkäsaaren kaupunginosa. Työt on aloitettu alueen pohjoisosasta. Rakenteilla on Länsilinkiksi nimetty kaksitasoinen sisääntuloväylä aukioineen. Mechelininkadun eteläpään alitse rakennetaan kevyen liikenteen alikulku. Sen kautta jalankulkijat ja pyöräilijät pääsevät sujuvasti Jätkäsaaresta Kampin ja Töölönlahden suuntaan. Entisen satamaradan kuluiin rakentuu uusi kulkuväylä Baana.

Seuraavaksi on asuntotuotannon vuoro. Jätkäsaaren on tarkoitus olla valmis 2025, jolloin siellä olisi asuntoja ja palveluja 16 000 ihmiselle, työpaikkoja 6 000:lle ja kaikille avoimia rantapromenadeja, kahviloita ja pienvenesatamia. Vastaava rakennustyö on menossa entisellä satama-alueella Kalastamassa, jonka arvioidaan valmistuvan 2035.

Elämää rakentamisen keskellä

Millaista mahtaa olla ensimmäisten asukkaiden elämä uusissa kaupunginosissa rakennustöiden yhä jatkuessa? Oasmaa selittää, että asuintalojen rakentaminen etenee sektoreittain ja kortteli korttelilta ja jo valmistuneet alueet eristetään muualla jatkuvista rakennustöistä siten, että ihmiset voivat elää suhteellisen rauhassa.

Rakentaminen alkaa kaduista ja asuintalot alkavat nousta noin vuotta myöhemmin, Jätkäsaaren ja Kalastaman tapauksessa tänä vuonna.

Sijoitus tulevaisuuteen

Helsinki investoi tänä vuonna 90 miljoonaa euroa uusien alueiden rakentamiseen. Tämän lisäksi tulevat vielä kaupungin liikelaitosten investoinnit.

”Suuri osa on lainarahaa, mikä ei olisi ollut välttämättä tilanne toisenlaisessa taloudellisessa suhdanteessa. Mutta tämä on investointi, joka pitkällä tähtäimellä maksaa itsensä takaisin”, Oasmaa sanoo.

”Tuotto tulee siitä, että kaupunki voi vuokrata tai myydä tontteja rakentajille. Seuraavan 4–5 vuoden aikana kaupungin investoinnit ovat suuremmat kuin tuotot, mutta sen jälkeen suhde kääntyy toisin päin. Kokonaan aluerakentaminen maksaa itsensä takaisin noin 20 vuodessa.”

Alueellisia brändejä

Kun rakenteilla on 10 aluetta, kilpailevatko ne keskenään asukkaista ja työpaikoista?

”Jokaisella alueella on oma profiilinsa ja ominaispiirteensä, oma brändi”, Oasmaa sanoo.

Arabianranta korkeakouluineen on taiteen ja designin alue. Kalastama keskittyy kulttuuriin ja ruokaan, joita alueella edustavat Suvilahden kulttuurikeskukseksi jo muotoutunut entinen Suvilahden voimalaitosalue ja Tukutorin ympärille ryhmittyneet elintarvikealan yritykset. Jätkäsaarella on vahva merellinen leima matkustaja- ja risteilysatamineen. Keski-Pasilasta tulee urbanistien mekka upeine pilvenpiirtäjäineen. Keskeisille hyvien palveluiden ja joukkoliikenteen äärellä oleville alueille on suunnitteilla autottomille omia kortteleita.

”Taivas on kattona”, Oasmaa summaa. Tulevaisuuden Helsinki tarjoaa ihmisille laajan kirjon vaihtoehtoisia asumisen ja elämäntavan muotoja.

”Tämä on mahtava mahdollisuus Helsingille.”
Johanna Lemola

Uutta Helsinkiä etsimässä

Helsinki kasvaa idässä ja lännessä, etelässä ja pohjoisessa – ja myös kaupungin keskustaa uudistetaan.

Oheinen kartta kertoo rakentamisen laajuudesta. Karttaan on merkitty kunkin kohteen rakentamisaika ja suunnitellut asukkaiden ja työpaikkojen määrät. Joillekin jo melko valmiillekin alueille, kuten esimerkiksi Arabianrantaan, on lähi vuosina tulossa vielä lisää asukkaita.

Monimuotoista asumista

Tulevaisuuden uusia isoja asuin- ja työpaikka-alueita ovat Jätkäsaaren ja Kalasataman lisäksi muun muassa merellinen Kruunuvuorenranta, kolmen kunnan alueelle sijoittuva Kuninkaankolmio ja Helsingin itäisin alue Östersundom. Näiden suunniteltu asukasmäärä hipoo jo 100 000:a. Alueiden rakentaminen valmiiksi vie vuosikymmeniä.

Pienempiä rakentamiskohteita ovat esimerkiksi Malmin Ormuspelto ja Jakomäen naapurissa sijaitseva Alppikylä. Molempiin on tulossa kerrostalojen lisäksi uudentyyppisiä kaupunkientaloja.

Monimuotoisuuden lisääminen asuntosuunnittelussa on kaupungin keskeisiä tavoitteita. Kerrostaloihin kehitetään uusia yksilöllisiä asumisratkaisuja. Parhailtaan käynnissä olevalla arkkitehtuurikilpailulla etsitään ns. townhouse- eli kaupunkientalotyyppejä, jotka soveltuvat helsinkiläiseen kaupunkiympäristöön sekä kulttuurisesti että kaupunkikuvallisesti.

Keskustasta Töölönlahdelle

Rakennustyöt ovat käynnissä myös Helsingin historiallisessa sydämessä Senaatintorin ja Kauppatorin ympäristössä. Keskustakortteleita on tarkoitus uudistaa ja elävöittää avaamalla vähitellen suljettuja sisäpihoja asukkaiden käyttöön ja tuomalla virastojen tilalle liiketoimintaa.

Väkeä halutaan houkutella myös Töölönlahden ympäristöön, jonne suunnitellaan kaupunkilaisille uutta olohuonetta. Finlandiapuiston nimellä kulkevaa kokonaisuutta reunustavat monet kaupungin keskeisimmistä kulttuurilaitoksista: Kansallisopera, Finlandia-talo, kaupunginmuseon

Hakasalmen huvila ja 2011 valmistuva Musiikkitalo – tulevaisuudessa kenties myös uusi keskustakirjasto.

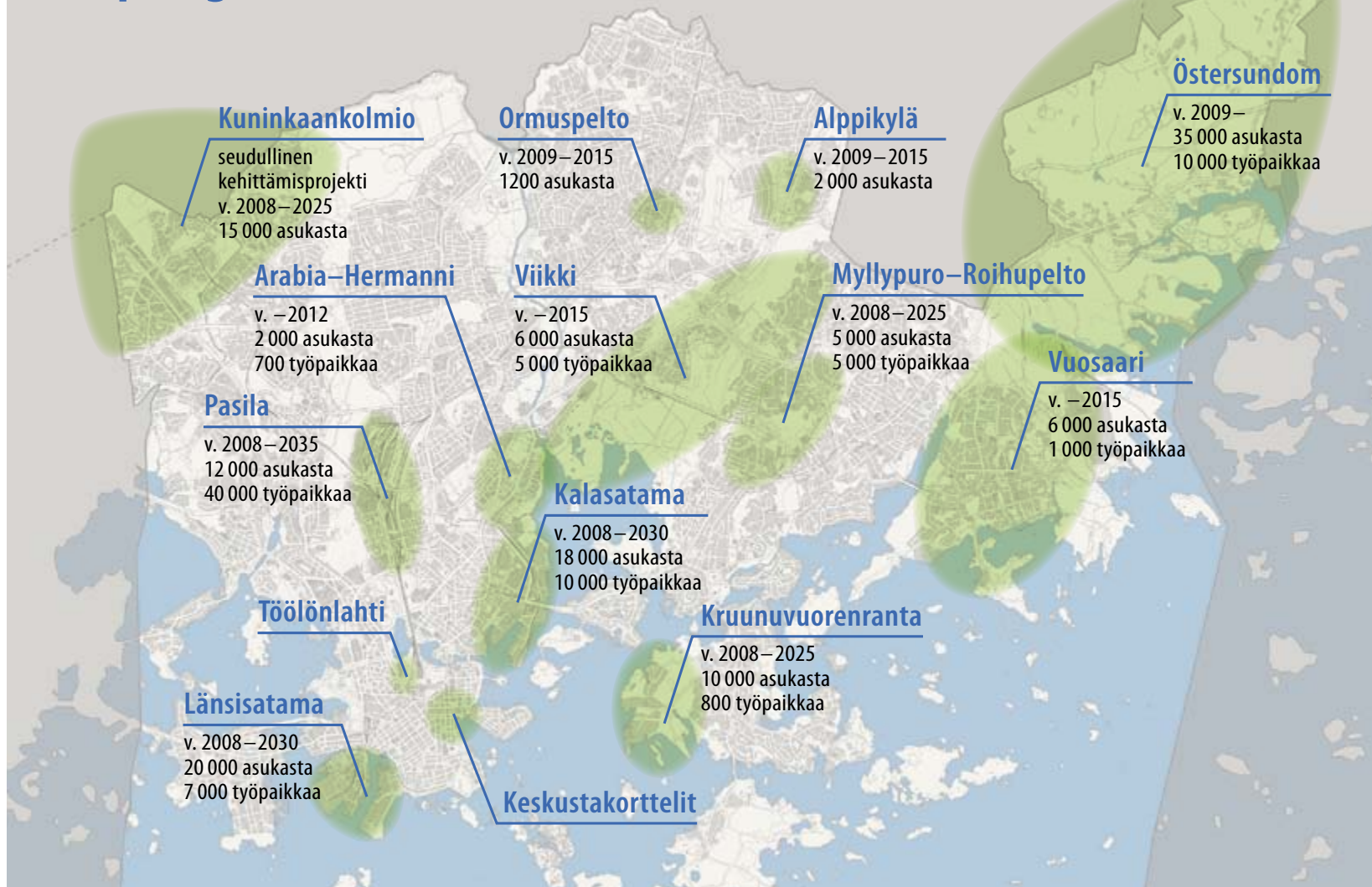
Töölönlahden aluetta on suunniteltu sata vuotta. Nykyisissä suunnitelmissa Finlandiapuisto on jäsennelty erilaisiksi toreiksi ja teemapuistoiksi. Kansainvälisten esikuvien mukaan alueelle on ideoitu monenlaista toimintaa ja tapahtumaa. Maailmalta on etsitty myös puistopalvelujen uudentyyppisiä rahoitusmalleja. Alueen nykyisten ja tulevien kulttuurilaitosten suunnitelmiin kuuluu avautuminen puiston suuntaan ja kävijöiden houkuttelu talojen palvelujen pariin. Finlandiapuiston arvioidaan valmistuvan 2015.

Rita Ekelund

Rakentamista voi seurata netissä

Vaihe vaiheelta kaupungin uusien alueiden rakentamista voi seurata netissä päivittyvällä www.uuttahelsinki.fi -sivustolla.

Kaupungin aluerakentamiskohteet

Logistiikka haltuun

Isojen työmaiden töiden sujuminen vuosikausia kestävien rakennustöiden ajan ja alueille pikku hiljaa muuttavien asukkaiden häiriötön elämä keskeneräisissä kaupunginosissa vaativat tarkkaa suunnittelua. Rakennuslogistiikan avulla ohjataan Jätkäsaaren ja Kalasataman rakentamista ja työmaajärjestelyjä.

Tarkoitus on, että rakentamiseen liittyvä lii-

kenne ja kuljetukset, tonttien ja katujen rakentaminen, varastointi, työmaa-aluevaraukset ja työaikainen pysäköinti sujuvat mahdollisimman juosteasti. Samalla panostetaan tiedonkulkuun asukkaille ja yhteistyötaidoille.

Erikseen valittava rakennuslogistiikkaoperaattori tulee johtamaan ja ohjaamaan päiväkohtaista rakentamista ja kuljetuksia. Logistiikkaoperaatto-

ri vastaa myös muun muassa katualueiden, rakentamattomien alueiden ja työmaa-alueiden ympäristön siisteyden valvonnasta.

Suurimmille aluerakentamiskohteille on suunnitteilla tilapäistäkin käyttöä. Jo rakentamisaikana alueita voidaan hyödyntää kaupunkilaisten iloksi. Kävelyreitit, ympäristötaiteellisia elämyksiä ja konserttitoimintaa on luvassa ensi kesäksi.

Rokkaava Malmitalo

Malmitalon rock'n'roll-sarjassa kuullaan **24.3. klo 19** traditionaalisen rockabilly-musiikin vientiässä, helsinkiläistä The Barnshakersia. Yhtye on levyttänyt useita albumeja sekä pikkulevyjä ja kiertänyt USA:ta ristiin rastiin useaan kertaan, tehnyt kiertueet Australiassa, Japanissa ja esiintynyt kaikkialla Euroopassa. Bändi on tuttu näky ulkomaisten rock and roll -festivaalien headlinerina, ja suurin osa keikkailusta onkin keskittynyt Suomen rajojen ul-

The Barnshakers

kopuolelle. Yhtyeen musiikista löytyy myös mausteita roots-musiikin koko kirjosta. Liput 15 e p. 09 310 12000 ja Lippupalvelu. Lisätiedot www.myspace.com/barnshakers.

22.4. klo 19 konsertissa esiintyy Boogie Mob, joka tekee kunniaa Louis Jordanille (1908–1975) – miehelle, josta käytetään vielä näinä päivinäkin nimitystä ”The King Of Jukebox”. Illan ohjelmistossa on muun muassa Caldonia, Choo Choo Ch’Boogie ja Barnyard Boogie. Kappaleet esitetään alkuperäiskielellä ja osittain myös suomeksi.

• Liput 15 e p. 09 310 12000 ja Lippupalvelu. Lisätietoja osoitteesta www.myspace.com/boogiemob.
• Malmitalo, Ala-Malmin tori 1, www.malmitalo.fi.

Balalaikka juhlii

Helsingin Balalaikkaorkesteri (HBO) juhlistaa 100-vuotista olemassaoloaan **17.4. klo 19** Finlandia-talolla. HBO on maailman toiseksi vanhin venäläisten kansansoitinten orkesteri. Tällä hetkellä orkesterissa on 25 aktiivista soittajaa ja kaksi laulusolistia. Orkesterin ohjel-

mistossa on venäläisiä kansansävelmiä, balalaikkaorkesterille sävellettyä musiikkia, taide- ja populaari- sekä maailmanmusiikkia. Orkesteri on konsertoinut useissa maissa ja esiintynyt radiossa sekä suomalaisten elokuvien ääniraidoilla. Liput 30/20 e Lippupiste.

Kanneltalon kahvila soi

Kanneltalon konserttisalin remontin ajan musiikin ystäviä hemmotellaan maksuttomilla klubi-illoilla talon kahvilassa. Loppukeväässä on näkyvissä vielä kolme konserttivistä: Marjo Leinonen Undercover **25.3.** nostattaa yleisön sandaalit liitoon juurevalla ja tansittavalla soundillaan ja synergistien sielunveljien Arttu Takalon ja Marzi Nymanin konsertissa **8.4.** liikutaan tunteellis-draamaattisissa mielentiloissa kitaran ja vibrafonin avittamana ja Duo Veli Kujala ja Jari Hongis-

to tarjoaa hiveleviä tunnelmia ja piazzollamaista revitystä harmonikka-pasuunakonpanolla **15.4.** Kaikki konsertit alkavat klo 19, vapaa pääsy.

• Kanneltalo, Klaneettitie 5, www.kanneltalo.fi

Kuva Ville.fi

Filharmoninen iltapäivä

Helsingin kaupunginorkesterin kamarimusiikkisarjan ilmaiskonsertti on kaupungintalolla **18.4. klo 15–16.** Ohjelmassa kuullaan Alberto Ginastera: Jousikvartetto no 2 sekä Jukka Linkola: Suite for Brass Quintet

Five early Spanish pieces, sov. John Miller. Pääsylippuja on jaossa Virka Infossa **11.4. klo 11** alkaen.

• Virka, kaupungintalo, Pohjoisesplanadi 11–13/Sofiankatu 1, avoinna ma–pe klo 9–19, la–su klo 11–17, p. 09 310 11 111 ma–pe klo 9–15, www.virka.fi

Musiikkimatalla Afrikasta Chileen

Savoy-teatterin katto vavah-telee ja seinät pullistelevat tiukan afro-funkin ja höyryävän kuumien tropiikin rytmien tahdissa, kun räiskyvän energinen Beninin pippuri, Angeliqne Kidjo, astuu lavalle **21.4. klo 19.**

Kuva Bernard Benant, kuvassa Tony Allen

Legendaarinen chileläinen Inti-Ilumani virittää **30.4. klo 19** vapun tunnelmaan uueva canción -rytmeillä. Yli 40 vuotta sitten perustetun yhtyeen kahdeksan muusikkoa soittaa kukin useita latinalaisessa musiikissa perinteisesti käytettäviä instrumentteja, laulaa upeita soloja ja harmonisesti kuorona. Musiikki vaihtelee herkästä panhuilusta mahtavaäänisiin congarumpuihin.

Savoy'n loppukevään konserteissa kuullaan lisäksi 70-vuotiaasta afrofunkin maestroa Tony Allenia (**27.3. klo 19**), mustalaismusiikin maailmanlähettiläitä Loykoa (**8.4. klo 19**), monin-

Angeliqne Kidjo

kertaiseksi musiikin legendaksi tituleerattua yhdysvaltalaista Larry Grahamia (**23.4. klo 19**) sekä rapin pioneeria ja avantgardistista punk-jazz yhtyettä Defunkt Soulia, joka myös tulee Yhdysvalloista (**28.4. klo 19**).

Elävä jukeboksi toteuttaa jazz-toiveet

Antti Rissasen uusi kokoonpano on todellinen huipputasoinen jazz-jukebox-yhtye, joka soittaa kappaleita yleisön toiveiden mukaan! Käytännössä edetään niin, että yleisö rastittaa valmiista jukebox-listasta toivomansa kappaleet vartituntia ennen konserttia. Konsertissa kuullaan noin 20 eniten ääniä saanutta kappaletta. Repertuaari on laaja ja se noudattaa maailman suosituimpia jazz-kappalei-

ta listaavan www.jazzstandards.com -nettisivuston kappalelistan kärkipäätä. Ajallisesti liikutaan useammalla vuosikymmenellä aina 30-luvulta 80-luvulle – mikäli yleisö näin äänestää. Mukana on Antti Rissasen lisäksi nimekkäitä ja taitavia jazzareita: Tero Saarti, Aki Rissanen, Tuure Koski ja Jussi Lehtonen.

17.4. klo 19 Antti Rissasen Jukebox Band Vuotalossa, Mo-saiikkitori 2, liput 9/11 e, kes-

Kuva Teemu Suominen

to 120 min/sis. väliaika, klubi-ilta, A-oikeudet, ovet avataan klo 18.30. Lipunmyynti p. 09 310 12000/vuotalo.lipunmyynti@hel.fi tai Lippupalvelu.

Laulaen suomalaisuutta rakentamassa

Kaupungintalon juhlasalin konsertissa **11.4. klo 15** Hämmäläis-osakunnan Laulajat esittää unohtunutta suomalaista sekakuoromusiikkia Fredrik Paciuksen lauluista 1840-luvulta Oskar Merikannon kuoroteoksiin 1900-luvun alkuvuosilta. Tutkija Jere Jäppinen kertoo laulujen ja säveltäjien kiehtovasta historiallisesta taustasta. Konsertti on poikkeuksellinen tapaus myös siksi, että sekä laulut että juonto tulkitaan viittomakielelle. Kuoro valmistele-

Kuva Signe Brander / Helsingin kaupunginmuseo

kaupunginmuseon kanssa levyä, joka nostaa esiin Helsingin musiikkielämänsä vaikuttaneita, unhoon jääneitä romantiikan ajan säveltäjiä. Maksuttomia pääsylip-

VIRKA
Kansainvälinen musiikkifestivaali

Kuorolaulu sai joukot liikkeelle romantiikan aikaan. Laulujuhla Kaisaniemen puistossa 1907.

puja on jaossa kaupungintalon aulan Virka Infossa poikkeuksellisesti jo keskiviikosta **31.3. klo 9** alkaen.

• Virka, Pohjoisesplanadi 11–13/Sofiankatu 1, avoinna ma–pe klo 9–19, la–su klo 11–17 (suljettu 2.–4., ma 5.4. avoinna klo 11–17), p. 09 310 11 111 ma–pe klo 9–15, www.virka.fi

Kolme kovaa konkaria

Malmitalon akustisen musiikin illassa Esa Kaartamo, Mikko Kuustonen ja Edu Ketunen ovat ainutkertaisella keikalla **30.3. klo 19** mainetta niitäneen Hoedown-yhtyeen kanssa.

Hoedown perustettiin rakkaudesta juurevaan roots-musiikkiin vuonna

2001. Syntyi country-, blues- ja rockmusiikkia esittävä bändiyhteisö, joka tunki palavaa tarvet-

ta jakaa soittamisen riemua yleisön kanssa. Bändi tekee suurennolla tyylitajullaan kunniaa

hienoille cover-biiseille, joiden rinnalla soi myös bändin oma tuotanto.

• Liput 15 e. Lipunmyynti p. 09 310 12000 ja Lippupalvelu.

• Malmitalo, Ala-Malmin tori 1, www.malmitalo.fi

Kuva Jari Heikkilä

Muuta menoa

Vauvasta vaariin

Stoassa on tarjolla monipuolista ohjelmaa kaikenikäisille Vauvasta vaariin -viikolla **19.–27.4.**

19.4. klo 9.15 Babar – elefanttien kuningas. Elokuva on yli 3-vuotiaille. Vapaa pääsy, paikkavaraukset p. 09 310 88412 tai stoa.lipunmyynti@hel.fi, **klo 18** Kuukauden kirjavierana on Heikki Hietamies. Vapaa pääsy. **21.4. klo 19** Itä yllättää 2010. Laulutekokilpailun palkinnot julkistetaan. Vapaa pääsy. **22.4.** Katso s. 18: Humoristista teatteria Stoassa. **23.4. klo 9.30, 11 ja 12.30** Tanssiteatteri Auraco: Me-Me. Lempeästi erilainen, interaktiivinen tanssiteos on suunnattu 0–3-vuotiaille. Liput 4 e. **Klo 18** Flow Mo Crew: Response. Katutanssiteoksessa esiintyvä Flow Mo Crew on pohjoismaiden johtavia urbaaneja tanssiryhmiä. Liput 5 e. **24.4. klo 14** UMO & Satu Sopanen: Taikaheitto. Konsertti tutustuttaa lapset suuren orkesterin maailmaan soittimieheen, hauskoine äänineen ja tarinoineen. Liput 4 e. **25.4. klo 16** Oodi rakkaudelle. Tuukka Vasama esittää Thomas Timosen tekstin Oodin rakkaudelle. Liput 10/6 e. **26.4. klo 9.15, 9.45 ja 10.15** Babar-joo-

Kuva Patrick O'ras, Me-Me

gaa yli 4-vuotiaille. Vapaa pääsy, pakollinen ennakoilmoittautuminen p. 09 310 88412 tai stoa.lipunmyynti@hel.fi. **27.4. klo 18** Kansallinen veteraanipäivä. Tanssiteatteri Glims & Gloms: Pessi ja Illusia. Yrjö Kokon satu Pessi-peikosta ja Illusia-keijusta sai alkunsa jatkosodan aikana rintamalla. Satu on alun perin suunnattu aikuisille. Ota koko perhe isovanhempineen mukaan ja tule katsomaan tätä hurmaavaa tanssiteosta! Liput 4 e. Lipunmyynti: 09 310 12000, stoa.lipunmyynti@hel.fi tai Lippupalvelu.

• Stoa Itä-Helsingin kulttuurikeskus, Turunlinnantie 1, www.stoa.fi

Kuva Ilpo Vainionpää, Tanssiteatteri Glims & Gloms: Pessi ja Illusia

Malmitalo goes Latino!

Malmitalon Karibia-sarja jatkuu **15.4. klo 17.30** elokuvalla Rakkautta koleran aikaan (USA 2007). Gabriel García Márquezin oikullinen rakkaustarina Rakkautta koleran aikaan

Rakkautta koleran aikaan

Musta tulee isona valkoinen – tuleehan?

Suomalais-kenialainen Jani Toivola järjestää Caisassa kaksi työpajaa, joiden aiheena ovat kulttuurienvälinen kohtaaminen ja kommunikaatio sekä erilaisuuden kohtaaminen. Miltä tuntuu olla erilainen, ja kuinka kääntää työyhteisön monenkir-

javyus tuottavaksi voimavaraksi? Koskettava, hauska ja elinvoimainen matka kuljettaa osallistujat Helsingin lähiöistä Kenian syvään viidakkoon.

Työpajat järjestetään **24.3. klo 13–16 & 6.5. klo 10–14** ja niiden kielet ovat suomi ja eng-

Hot salsa! Ramon ja Marika Silverio

kehottavat ottamaan parin mukaan tai bongamaan sopivan paikalta yleisön joukosta ja toivottavat aloittelijatkin tervetulleiksi. Vapaa pääsy.

• Malmitalo, Ala-Malmin tori 1, www.malmitalo.fi

Itä tanssii Bhangran tahtiin

Kun rumpu alkaa soida Vuotalon Bhangrableissa, on pakko tanssia! Bhangra on perinteinen tanssi Intiasta Punjabin alueelta. Intialaisen kulttuurin rantauduttua siirtolaisuuden myötä Britanniaan ja USA:han on bhangrasta tullut maailmanlaajuinen urbaani kulttuuri-ilmiö, joka yhdistelee surutta erilaisia pop- ja underground-virtauksia intialaiseen maanläheiseen svengiin. Shava tuo Intian

sykkeen helsinkiläiseen iltaan ja saa tanssilattian täyttymään alta aikayksikön. Kokoonpano soittaa iskusäveliä nykypäivän betonisen maailmankylän asukin arjen riemuista ja murheista. Suomibhangra on uutta globaalia kansanmusiikkia, jonka juuret ovat kotiseudulla Itä-Helsingissä, mutta latva syleilee koko maailmaa. Shava tietää, että rytmi ja sydän tulevat Intiasta – siksi kansan on saatava bhangraa!

Bolly Beat Dancers

10.4. klo 17 Bhangrableet idässä: Shava ja Bolly Beat Dancers Vuotalossa, Mosaiikkitori 2, 10/7 e, varaukset p. 09 310 12000 (ark. 12–18)/vuotalo.lipunmyynti@hel.fi sekä Lippupalvelu. Klubi-ilta; A-oikeudet, ovet avataan klo 16.30.

Pääsiäismarkkinat Espalla

Uusi kevättapahtuma Pääsiäismarkkinat järjestetään Espan puistossa, Runebergin patsaan ympärillä **26.–28.3.** Keskieurooppalaiseen tyyliin järjestetyille markkinoille on kauppiaiden ohella tulossa hyväntekeväisyysjärjestöjä. Torilla on seppien työnäytöksiä ja siellä myydään muun muassa hunajatuotteita, käsintehtyjä makeisia, risutöitä ja sammalpupu-

jusseja, metallilangasta tehtyjä käyttö- ja koriste-esineitä, mehiläisvahasta tehtyjä tuohuksia ja vahakynttilöitä, hilloja ja hyttelöitä, puuesineitä, neuleita, koruja, uniikkia keramiikkaa, käsin tehtyjä nukkeja, virpomisvitsoja ja muita pääsiäisaiheisia tuotteita.

Tori on avoinna päivittäin klo 10–18 Tapahtuman järjestää Helsinki City Markkinointi ry.

Ourvision Goes Dancing

Värikäs tanssikilpailu Ourvision Goes Dancing käynnistyy huhtikuussa. Kansainvälisen kulttuurikeskus Caisan järjestämä kilpailu on avoin kaikille pääkaupunkiseudun tanssin harrastajille. Ensimmäinen esikarsintakilpailu pyörittää käyntiin lasten askelin **9.4. klo 18–21**, 5 e. Luvassa on afrikkalais-, arabialais- ja eurooppalaistanssien värikästä kirjoa ja innokkaiden pienten tanssijoiden esityksiä. Lasten sarjan toisessa esikarsinnassa **16.4. klo 18–21**, 5 e on vuorossa rytmejä ja lii-

kettä arabialaiseen, aasialaiseen ja Tyynenmerensaarten tyyliin. Nuorten ja aikuisten sarjan karsinnat alkavat **23.4. klo 19–22**, 5 e. Afrikkalais-, arabialais- ja eurooppalaistanssit aloittavat nuorten ja aikuisten tanssien karsinnat. Sarjan toinen karsinta on **29.4. klo 19–22**, 5 e. Silloin ovat vuorossa aasialaiset, amerikkalaiset sekä Tyynen meren saarten tanssit. **14.5. klo 19–22**, 12/8 e on vuorossa semifinaali Savoy-teatterissa, jossa kilpailu huipentuu finaaliin syyskuussa.

• Lisätietoja kilpailusta ja Caisan ohjelmista www.caisa.fi

Tavarat ja ideat kiertämään

Kaapelitehtaan Merikaapelihalli muuttuu **24.–25.4.** Kierrätystehtaaksi. Tehtaan toireilla esittäytyy suuri määrä kierrätysdesign-yrityksiä ja järjestöjä, työpajoissa voi tehdä omia luomuksia kierrätysmateriaalista ja vanha tavara vaihtaa omistajaa ilmaiseksi. Tapahtuman yhteydessä järjestetään Risain-kilpailu, johon voi osallis-

tua lähettämällä sähköpostitse **6.4.** mennessä valokuvan omasta kierrätysdesign-tuotteestaan.

Kierrätystehtaan vetonaula on Tavaratori, joka toimii ”tuo tai vie” -periaatteella. Torille voi tuoda koko viikonlopun ajan käyttökelpoisia vaatteita, leluja, kirjoja ja muita kodin tarvikkeita. Mukaansa saa ottaa mitä haluaa. Myyntitorilta löytyy kier-

rätysmateriaaleista valmistettuja vaatteita, koruja ja laukkuja sekä luomutuotteita.

• Lisätietoa ja tarkemmat osallistumisohjeet Risain-kilpailuun saa osoitteesta www.kierratystehdas.fi.

• Kierrätystehdas on avoinna **24.–25.4. klo 10–17**, Kaapelitehdas, Merikaapelihalli, Tallberginkatu 1. Vapaa pääsy.

Afrikkalaisia elokuvia ja turkkilaista kulttuuria

Stoassa nähdään **28.3.** kaksi afrikkalaista elokuvaa. Guimba the Tyrant (**klo 12**) kertoo tyrannihallitsijan ja hänen lyhytkasvuisen poikansa Janguinen elämästä pikkukylässä Malilla. Elokuva sopii yli 12-vuotiaille. **Klo 14** nähtävä Tilai – The Law on koskettava ja lämmin kuvaus pienen kyläyhteisön arjesta. Sen on ohjannut burkinafasolainen Idrissa Ouedraogo. Kummatkin

elokuvat on tekstitetty suomeksi ja englanniksi. Vapaa pääsy.

Anatolian alueen kulttuuri tulee tutuksi Stoassa **14.–16.4.**

Tilai – The Law (Burkina Faso 1990)

kun Turkin kulttuuripäivät tuovat taloon tanssia, musiikkia, elokuvia sekä näyttelyn. Esityksissä nähdään muun muassa kuinka istanbulilainen tanssiryhmä Tuana ja Suomessa asuvat taitelijat ja muusikot yhdistävät voimansa. Tapahtumiin on vapaa pääsy.

• Stoa Itä-Helsingin kulttuurikeskus, Turunlinnantie 1, lisätietoja ohjelmasta www.stoa.fi

Teatteria

Naiset pitävät Venäjän pystyssä

Kaupunginteatterin studio Pasilassa on tarjolla kiinnostavaa venäläistä nykyteatteria. Miltä parta tuntuu on värikkästä ja vauhdikkaasta teatteria, naurua ja kuumia tunteita. Näytelmä kuvaa vinosti sekä Venäjän maaseutua että älymyönteisen luuloja siitä. Moderni moskvalaisnainen, kirjallisuudentutkija Marina tulee maalaiskylään ja törmää yllätyksiin. Hän on ihannonut Venäjän kansaa, jonka hän tuntee lähinnä Tolstoin tai Solženitsynin teoksista. Todellisuus onkin jotain aivan muuta!

”Näytelmä ei ole poliittinen, vaan myytti Venäjästä”, sanoo ohjaaja Olga Subbotina. ”Teksti on vauhdikas ja syvä, ei mitään raskasta kansankuvasta. Siinä puhutaan tärkeistä asioista irtonaisesti ja kieli poskessa.”

Esitys menee jo kymmenettä vuotta Moskovassa. Ihmiset tulevat hyvälle tuulelle ja nauttivat värikkästä teatterista. Seuravat esitykset **7. & 24.4. klo 19** (Ratamestarinkatu 5).

• Liput 26 e Helsingin Kaupunginteatterin lipunmyynti, p. 09 394 022,

Kuva Henri Schitt

Olga Subbotina on ohjannut vauhdikkaan ja vauhdikkaan selviytymistarinan Miltä parta tuntuu.

Ensi Linja 2, ma – pe klo 9 – 18, Eläintarhantie 5, la klo 12 – 18, Eerikinkatu 2, p. 09 696 27033, ma – pe klo 9 – 19, ja Lippupiste joka päivä 7 – 22 p. 0600 900 900 (1,75 e/min + pvm).

Humoristista teatteria Stoassa

Stoan Teatteritorstaissa on **22.4. klo 19** vuorossa suoraa puhetta vanhemmilla rouvashenkilöiltä, kun Akkapakka – eli tiukka tiimi tuulettaa. Akkapakan leidit kasvatettiin olemaan kilttejä, hiljaisia ja hyväntuulisia tyttöjä. Nyt se on loppu. He ovat saaneet tarpeekseen. Siloposkisen tytön tilalla peilistä näkyy rouvashenkilö eli akka, jota kiukuttaa osapuulle kaikki paita ne asiat, jotka itkettävät. Kiltteistä tytöistä on tullut kiukkuisia naisia. Heillä on varaa sanoa, ja kyllä he sanovatkin. Rooleissa

ovat Eeva Litmanen, Tarja Markus ja Kaija Kiiski. Liput 12/8 e p. 09 310 12000, stoa.lipunmyynti@hel.fi tai Lippupalvelu.

• Stoa Itä-Helsingin kulttuurikeskus, Turunlinnantie 1, www.stoa.fi

Akkapakka – eli tiukka tiimi tuulettaa

Näyttelyitä

Valokuva ja video NYT

Valokuva ja video NYT -näyttely esittelee Helsinki Schoolin nuoren polven uusimpia valokuvia, videoteoksia ja installaatioita Meilahden taidemuseossa **23.5. asti**. Näyttelyn jokaisella taiteilijalla on oma tunnustettava ilmaisukielensä ja aihe maailmansa. Teoksissa otetaan myös kantaa ekologisiin ky-

symyksiin ja kaupunkitilan muuttamiseen. Helsinki School -ryhmään kuuluu valokuvataiteilijoita, jotka ovat opiskelleet, opiskelevat tai opettavat Helsingin Taideteollisessa korkeakoulussa. Yhteistä heille on yksilön luovuutta kunnioitta-

Kuva Nelli Palomäki, 26-vuotiaana #3 sarjasta Minä, tytär

va omaleimainen ajassa oleva lähestymistapa valokuvataiteeseen.

• Taidemuseo Meilahti, Tamminiementie 6, avoinna ti – su klo 11 – 18.30, liput: 8/6 e, alle 18 v. ilmaiseksi. Perjantaisin ilmainen sisäänkäynti klo 11 – 16. www.taidemuseo.fi

Muksuille

Levyllinen Pinokkio-lauluja

Malmitalossa nähtiin elokuisa neljän taidekoulun yhteistyön tuloksena ihastusta herättänyt Pinokkio-musikaali. Nyt Pohjois-Helsingin musiikkiopiston oppilaat ja opettajat ovat työstäneet musikaalin lauluista levyn, jossa on näyttelijöiden ja laulu-

solistien lisäksi mukana musiikkiopiston lapsikuoro ja orkesteri. Levyn julkaisukonsertti pidetään **27.3. klo 18**. Vapaa pääsy. Pääsylippuja on jaossa Malmitalon lipunmyynnissä.

• Malmitalo Ala-Malmin tori 1, www.malmitalo.fi

Museonystävien lahjat näytteillä

Kuva Etiki Salmela / Helsingin kaupunginmuseo

Helsingin kaupunginmuseon ystävät tukevat museon työtä muun muassa esine- ja taidelajitoimintoin. Heidän hankkimiaan lahjoja esitellään **4.4. asti** pienoisnäyttelyssä kaupunginmuseon päärakennuksessa.

Ystävien huutokauppaostoksina on esinekokoelmiin saatu arvokkaitakin harvinaisuuksia

kuten Aurora Karamzinin käytössä ollut upea matkasamovari ja helsinkiläisen kelloseppämestarin valmistama taskukello 1700-luvulta.

• Helsingin kaupunginmuseo, Sofiankatu 4, p. 09 3103 6630. Avoinna ma – ke, pe klo 9 – 17, to klo 9 – 19, la – su klo 11 – 17. Näyttelyyn on vapaa pääsy.

Tarinoita identiteetistä ja maahanmuutosta

Näyttelyssä tutkitaan maahanmuuttajien identiteettejä: erilaisiin ryhmiin ja paikkoihin kuulumista. Kuinka maahanmuuttajat tulevat määriteltyiksi Suomessa? Kuinka he itse määrittelevät itsensä? Näyttely rakentuu

noin 30 maahanmuuttajan sekä tekijöiden haastatteluista ja valokuvista, jotka on otettu osallistujien valitsemista, heille tärkeissä paikoissa. Näyttelytilan työpisteessä vierailijatkin voivat pohtia ja ilmaista erilaisia identiteettejään.

• Näyttely on Virka Galleriassa, 28.4. – 30.5., avoinna ma – pe klo 9 – 19, la – su 11 – 17. Näyttelyihin on vapaa pääsy. • Virka, Pohjoisesplanadi 11–13/Sofiankatu 1. Virkan tapahtumista löydät tietoa www.virka.fi -sivuilta.

Valokuvan ja arkkitehtuurin vuoropuhelu

Arkkitehti Eero Saarisen syntymästä tulee elokuisa kuluneeksi 100 vuotta. Virka Galleriassa on esillä **18.4. asti** Saarisen ystävän ja aikalaisen, valokuvaaja Balthazar Korabin valokuvia Saarisen arkkitehtuurista.

Korab on todennäköisesti Eero Saarinen & Associatesin

Kuva Balthazar Korab

arkkitehtuurin paras asiantuntija maailmassa, ja hänen valokuvien kautta Saarisen (1910–1961) töitä on tulkittu uudelleen. Korab pystyi kuvillaan ilmentämään ja havainnollistamaan arkkitehtien pyrkimyksiä.

• Virka Galleria (Pohjoisesplanadi 11–13/Sofiankatu 1), avoinna ma – pe klo 9 – 19, la – su 11 – 17.

Prmp-prmp autoja liikkeellä

Tanssiteatteri Kiertulin Autoillen-esitys saa pikkuautoilijain pauloihinsa **25.4. klo 15**. Leikkiautoin törmäilevä tanssiteatteriesitys on yli kolmivu-

Kuva Marko Mäkinen

tiaille lapsille. Liikennevalojen Vihreä ja Punainen ajelevat läpi kaupungin välillä törmäillen ja riidellen, mutta aina yhteiset säännöt löytäen. Riemastuttava esitys kertoo liikennejuuttujen varjolla ja suurella sydämellä suvaitsevaisuudesta ja toisten huomioimisesta. Kesto noin 30 min + 30 min työpaja. Liput 4 e. Lipunmyynti p. 09 310 12000 ja Lippupalvelu.

• Malmitalo, Ala-Malmin tori 1, www.malmitalo.fi

Taideneuvola pikkuväelle

Annantalon taideneuvola (maanantaisin **12.4.–10.5.**) ohjaa, opastaa ja innostaa kotona olevia vanhempia ja heidän lapsiaan (3–6 v) tekemään ja kokeamaan taidetta yhdessä. Taideneuvolassa on kaksi ryhmää. Molemmilla on sama ohjelma, mutta toinen on avoimien ovien ryhmä (**klo 10.30–12**) ja toiseen ryhmään (**klo 13–15**, ryhmä pysyy samana joka kokoontumiskerralla) ilmoittaudutaan ennakkoon. Ei kurssimaksua. Ryhmään mahtuu 8 aikuista ja 8 lasta (3–6 v). Ilmoittautumisen 8.4. mennessä Erja Mehto p. 09 310 37176. **12.4.** tehdään herkkukuvia hedelmistä, **19.4.**

valmistetaan naamioita, **26.4.** on vuorossa draamaa ja liikettä, **3.5.** sidotaan kirja värikkäistä papereista ja luonnonmateriaaleista ja **10.5.** rakennetaan ruoka-aineksista silmänruokaa ja vietetään piknik-hetki pihalla.

• Annantalon taidekeskus, Topeliuksenkatu 16 (remontin vuoksi väliaikaiset tilat vuonna 2010). www.annantalo.fi

Ju fler kokkar... Men på Arbis blir det bara bättre ju fler som kokkar på kurserna. Kinesisk lyxmat var en av vårens specialiteter. Fler kommer i höst.

Ett hus fullt av "action"

Dofter och rytmer, smaker och rörelser. Från morgon till kväll och för folk i praktiskt taget alla åldrar. Arbis är ett hus lastat med verksamheter. Snart är det dessutom dags för Ett hus kommer lastat, nu är det tredje gången som Helsingfors stad presenterar sin svenska service.

Gymnastiksalens dörrar är öppna och den sprittande rockmusiken från sextioalet söker sig ut i entréhallen på Arbis på Dagmarsgatan. Det ena stycket följer på det andra och mellan varven hörs en klar och bestämd röst: "Och så tänjer vi på högerarm samtidigt som vi för vänsterben bakåt". Den här förmiddagstimmen pågår motionsgymnastik för damer. Inte i den allra mest krävande kategorin, men inte heller den lättaste.

Damerna på kursen är inte längre under trettio och nivån på balans- och rytm-sinne varierar. Men det går inte att ta miste på njutningen och glädjen, att det känns härligt att röra på sig och göra rörelser som gynnar balansen, stärker musklerna, sätter fart på blodomloppet och får människan att trivas i sin kropp.

"Det är helt underbart att gå i gymnastiken på Arbis. Jag har gjort det i åtta år och två gånger i veckan. Känslan efteråt är fantastisk och man blir beroende av att röra på sig", säger **Birgit Niiniharju**.

Hon är inte den enda stamgymnasten, många återkommer år efter år och det gäller också andra verksamheter. **Birgitta Lindberg** ansvarar och koordinerar en av Arbis mest populära verksamheter, gymnastik, dans och hälsa. Genren har nuförtiden nästan tretusen kursdeltagare per år och har bara blivit populärare med åren.

"Faktum är att hela Arbis har fortsatt växa. Totalantalet kursdeltagare har ökat från 2006 med över tio procent och i fjol kunde vi bokföra snäppet under 23 000 deltagare", säger Arbis rektor **Gunborg Gayer**.

Andra stora dragplåster är kurserna inom hantverk, dekor och textilarbete samt bildkonst, skulptur och fotografering. Informationsteknik med många seniorkurser i att använda dator är fortfarande populärt men störst av alla är språken. På Arbis kan man läsa språk på många nivåer och förutom grannspråken och de vanliga världsspråken erbjuds kurser i katalanska, jid-

disch, japanska, nygrekiska, portugisiska och ungerska.

Dofterna och smakerna då? Till de klassiska kurserna räknas matlagningen och de flesta är i dag relativt korta, ibland bara en gång, ibland ett par.

"Trenden är att folk inte har tid att slå fast sitt program för veckor. De korta kurserna har visat sig vara ett eftertraktat koncept", säger **Ghita Hen-**

riksson som ansvarar för matlagningskurserna. Hon leder en hel del och ibland följer hon med intresse med när någon inbjuden undervisar sina specialiteter. Som när **Yu Ramsay** lär ut lyxmat från Kina. Soja, ingefära och sesamolja sprider ljuva dofter i köket. Några på kursen arbetar med att ånga gös på kantoniskt vis, andra rullar pärlköttbullor och så tillreder man sötsura revbensspjäll. Efteråt njuter man tillsammans av maten.

Några plock ur kurserna, eller vad sägs om mormors bästa rätter, thailändsk mat, ekologisk barnmat och vilträtter och vin. Verkliga specialiteter är kurserna där man kombinerar mat och språk, typ mat från Provence på franska eller pasta på italienska.

Många kurser är väldigt efterfrågade och blir fullsatta nästan direkt när anmälningarna görs i augusti. Men det lönar sig att ställa sig i kö. Mer om Arbis på www.hel.fi/arbisp, e-post: kansliet@arbisp.hel.fi eller tfn 09 310 49494.

Den 22 april håller Arbis öppet hus och presenterar både egen verksamhet, andras verksamhet på svenska och den svenska servicen som staden upprätthåller. Läs mera på följande sida.

Sant nöje. Birgit Niiniharju njuter av varje timme på gymnastiken i Arbis och säger att hon har blivit beroende av motinen.

Sjudande hus. På Arbis är det full rulle från morgon till kväll. I fjol hade man nästan 23 000 kursdeltagare.

Trubadur och dagisfarbror

Foto Leif Weckström

Benny Larsson greppar gitarren, sätter sig på pallen framför publiken och säger: "Hej, jag heter Benny Larsson och jag kommer från Göteborg. Jag jobbar som dagisfarbror och jag tänkte börja med en visa om Astrid Lindgrens figurer".

Rakt på sak och utan åthävor. Publiken sitter på Verandan, det vill säga i övre våningen i Luckan. De svarta draperierna och stearinljusen på borden skapar stämning och Benny Larsson fångar intresset. Visan om Astrid Lindgrens älskade figurer är förresten inte en snäll visa utan en sång med skarpa och samhällskritik.

Han fortsätter med lättsammare Hönan Agda av Cornelis Vreeswijk och sedan står bland andra Dan Andersson och Björn Afzelius i turen. Kvällen heter "Tyvärr, jag kan ingen Taube" och följaktligen blir det ingenting av Taube. Men i stället en mängd både kända och okända visor.

Benny Larsson, som flyttat till Helsingfors i höstas och till vardags finns på daghemmet Bertha-Maria i Tölö, medverkar i Luckans nya giv, Musikafton som ska fortsätta i höst med fler trubadurer och viskvällar. Åtminstone fem musikkvällar står på höstens program.

Konceptet passar utrymmet väl, det lilla rummet med plats för fyrtio i publiken är som gjort för intima program med närvaro. Inträdet är facilt, 5 euro och till det hör både lite salta kex och ett glas vin. Det betyder samtidigt K18, att man ska ha fyllt 18.

Strax efter påsk, den 7 april ordnas vårens sista musikafton. Nu är det Stefan Sundström, som är en av Sveriges mesta trubadurer som gästar Luckan. Hans visor har värme, humor och sting. Musikaftonen börjar kl. 19 och man kan förhandsköpa biljetter på webben eller i Luckan.

Foto Leif Weckström

Snart är sommaren i sikte

Det är kanske svårt att föreställa sig efter en vinter som denna, men det är inte längre långt till vår. Och det är snart dags att fundera på sommarens program. För många barn och unga blir tiden lång utan sysselsättning och av den orsaken finns sedan flera år Sommarkompassen, ett litet behändigt häfte där man listar läger, kolonier och program i både Helsingfors och Nyland.

I många fall gäller det att vara ute i god tid med anmälningar och information om både verksamheter och datum finns i Sommarkompassen.

Utbudet av läger är maffigt, vad sägs om sportmixläger, matlagningsläger, tjejläger, Robinsonläger, miljödetektivläger, seglingsläger, äventyrläger och fantasiläger. Lägren har olika målgrupper och åldersrekommendationer men i Sommarkompassen finns all info om avgifter och namn på kontaktpersoner.

Sommarkompassen är resultatet av samarbete mellan allt från Helsingfors stad, Luckan och Folkhälsan till Natur och Miljö, Ung Martha och Solvalla.

Ett hus kommer lastat

Bokbuss, brandbil, verkstäder och program för både stor och liten. Ett hus kommer lastat arrangeras den 22 april och pågår kl. 13–18 på Arbis på Dagmarsgatan 3 i Tölö.

Ett hus kommer lastat pågår i alla fyra våningar och syftet är att presentera den mångsidiga svenskspråkiga verksamheten i Helsingfors. Ungdomscentralen berättar om sin, socialverket om sin

och på plats finns förstås också utbildningsverket, stadsbiblioteket och stadsmuseet.

Luckan ordnar med Bus-klubb och kreativt program för barn, Ung Info håller smyckeverkstad och föreningen Norr om stan ståltrådworkshop. I festsalen uppträder musikaliska elever från bland annat Minerva, Lönkan, Åshöjden och Lärkan. På dagens program står också låt-

skrivarverkstad med improvisation, jam-session och komposition.

I huset finns även Den vandrande sagoberättaren som är lastad med sagor och Bokdoktorn som visar hur man reparerar trasiga böcker. Utöver allt detta kan man ta del av korta kurser i modellbygge, marsipan, foto utan kamera och skrotbygge. Det är fritt fram i hela huset, inga avgifter eller förhandsanmälningar krävs.

I korthet

Rimjam i sagotältet

Rimjam är ramsor, rim och rytmer som gestaltas i en ny form av ordlekar och rörelse. Rimjam är avsett för barn mellan ett och tre och skådeplatsen är sagotältet på Richardsgatans bibliotek. Rimjam ordnas på Richardsgatan den 31 mars och 15 maj med start kl. 17.30 Det blir rimjam också på Arbis i samband med jippon Ett hus kommer lastat som ordnas den 22 april.

Sagostunder i Tölö bibliotek

Vårens sagostunder i Tölö bibliotek på Topeliusgatan 6 fortsätter ytterligare några gånger. Detta sker 14 april och 12 maj. Det är fråga om onsdagar och sagostunden börjar kl. 18.

Teater Venus i Betaniahuset

Teater Venus ger i april den tvåspråkiga pjäsen Det falska barnet i regi av Max Bremer. Föreställningarna pågår i Betaniahuset på Strymansgatan 13 i Rödbergen. Pjäsen är en härresande saga om ett barn som bär på en skugga, en maskteater som doftar bulle och handlar om förbannelser från det förflutna. Föreställningar mellan 15 april och 8 maj.

Teater 90° i Botaniska trädgården

En annan fristående grupp, Teater 90° spelar i vår i Botaniska trädgården i Kajsaniemi. Pjäsen frågar: Vad är godhet mer än motsatsen till ondska? Eller är det en motsats? De där tre monologerna – Ne kolme hyvyydestä är titeln på den tvåspråkiga föreställningen som utgår från det klassiska motsatserna gott och ont. Pjäsen bygger på texter av författarna Emma Juslin, Antti Nylén och Tuomas Timonen. Föreställningar mellan 10 april och 7 maj.

Affärer, allianser och anseende

Svenska litteratursällskapets föreläsningsserie på Riddaregatan 5 har i vår fokuserat på temat En-, två- eller flerspråkig? och två gånger återstår. 19 april resonerar Christer Kuvaja kring Tvåspråkighetens dimensioner – svenskt och finskt i Nyland 1750–1850 och samma kväll föreläser Jessica Parland-von Essen om Affärer, allianser och anseende som handlar om konsten att tillhöra eliten i 1700-talets Helsingfors.

24 maj har Kimmo Grönlund rubriken Förtroende och demokrati – Svenskfinland i ett jämförande perspektiv. Åsa Bengtsson föreläser om Minoriteter och politik i Västeuropa.

Lilla Robinson gästar Luckan och Nordhuset

Unga Teatern gästspelar i både Luckan och Nordhuset med Lilla Robinson leker med bokstäver. Föreställningen är avsedd för 2–6 år gamla barn som är nyfikna på ord och bokstäver. I Luckan ges föreställningen under en Saftsalong den 24 april medan Nordhuset får besök av Lilla Robinson den 9 maj. Luckan finns på Simonsgatan, Nordhuset vid Mosaiktorget i Nordsjö. Säsongs sista saftsalong ger sedan den 9 maj. Då blir det trolleri eller simsalabim med självaste Robert Jägerhorn.

Kafé för prat och joller

Saga och Vilma, Arthur och Emil några till har stämt träff varje onsdagsförmiddag redan i många månader. Så mycket umgänge och prat om vardagen och världen blir det kanske inte och faktum är att Saga och Vilma, Arthur och Emil ännu inte har många ord i sitt förråd.

Det har däremot deras föräldrar som mer än gärna både umgås och pratar om det mesta som angår vardagen. Forumet är svenska familjecentret som socialverket upprätthåller på Tavastvägen 13 i Sörnäs.

”Det bästa är att träffa andra nyblivna mammor och prata om allt som angår babyn. Det känns bra att höra om andras erfarenheter, att inse att andra också kan ha det jobbigt med en liten som inte vill

sova. Man får prata av sig sina bekymmer och dela med sig sin glädje”, säger sju månader gamla Vilmas mamma **Eva**.

Babykafé i regi av svenska familjecentret ordnas både på onsdagar och torsdagar och det är ganska många som kommer för att umgås, dricka kaffe och bre sig en macka till självkostnadspris.

Bland dem finns också en pappa, **Thomas** som kommer med tio månader gamla **Isa**. Mamma **Rosa** har återvänt till jobbet och Thomas ska vara pappaledig några månader.

”Det är helt ljuvligt att vara hemma med Isa men tiden blir lång om man inte träffar andra vuxna. Och det här är fint sätt att ha umgänge. Dessutom är det up-

penbart att Isa gillar stället. Hon ler sitt soligaste leende när vi kommer in”, säger Thomas och skyfflar in en sked fruktpuré i munnen på dottern som låter sig väl smaka.

Svenska familjecentret har fungerat i ett par år och utöver babykaféer, som ibland innehåller program som babymassage, babypoesi eller info om dagvård, har man många andra verksamheter. Till exempel finns gruppen föräldrakraft som är avsedd för tonårsföräldrar.

”Det kan göra gott att få ventilera problem som är gemensamma med många andra”, säger **Katarina Beijar** som svarar för svenska familjecentret tillsammans med **Anna Malmström**.

Man har också stödgrupp för föräldrar med specialbarn och så har församlingarnas familjerådgivare mottagning på onsdagar.

Den 27 april respektive 10 maj ordnas Eroneuvo som är ett tillfälle att dryfta tankar kring föräldraskap och separation.

”Till våra mest populära kurser hör familjeförberedelse. I den ingår bland annat tre träffar före förlossningen, besök på sjukhuset och fyra träffar efteråt”, säger Beijar.

Mera information på www.hel.fi/familjecentret, Katarina Beijar, tfn 09 310 69890 eller Anna Malmström, tfn 09 310 6981.

Bakom verksamheten står Helsingfors stad, församlingarna, Barnavårdsföreningen i Finland, Folkhälsan och Arcada.

• Familjekafé är öppet ti 10–14, on 12–14, to 10–12.30 och Babykafé är öppet on 10–12 och to 12.30–14.30.

Foto Leif Weckström

Regnbågshelg i april

Debatter, gudstjänst, konstutställning och workshops. Programmet under regnbågshelgen är späckat. Regnbågshelgens tema är normer och man ska dryfta begreppsparet normal/onormal ur olika synvinklar. Programmet pågår 16 och 17 april i bland annat Luckan.

Festivalens huvudgäst är **Claes Schmidt**, även känd som **Sara Lund**, som är föreläsare, inspiratör och transvestit från Sverige. I programmet ingår konstutställningen ”O/normal”, regnbågs-

gudstjänst i Johanneskyrkan, paneldiskussionen ”O/normala relationer” som dryftar normer kring hbt och en workshop som kallas ”Rådslor inom hbtqi” och handlar om självkänsla och normer i samhället.

Arrangör är Regnbågsankan som arbetar för alla finlands-svenska hbt-personer, deras anhöriga och andra. Hbt-personer är en förkortning för homo, bi, transpersoner. Mer information finns på Regnbågsankans egna hemsidor.

Skön oas stänger för renovering

Vinterträdgården strax norr om Tölö-viken stänger efter påsk. Byggnaden ska renoveras och repareras och det dröjer åtminstone 18 månader innan Vinterträdgården öppnar åter.

Byggnaden har inte reparerats grundligt på närmare fyrtio år och nu ska man åtgärda både konstruktionerna och grunden. Växterna ska bli evakuerade med undantag för de mest skrymmande träden som man hoppas ska överleva byggnadsarbetena. I projektet ingår nytt kafé och

bättre köksfaciliteter. Vinterträdgården byggdes 1893 och är kulturmärkt. Det betyder att man inte får vidta sådana åtgärder som ändrar på byggnadens utseende. Kostnaderna beräknas till 3,5 miljoner euro.

☉ *Nu gäller det. Att njuta av vackra Vinterträdgården. Sedan stänger den för reparationer som tar minst 18 månader. Vinterträdgården är öppen alla dagar utom måndagar.*

Foto Leif Weckström

Stöd och råd i nöd

Stöd och råd och information om service per telefon på svenska finns att hämta genom tiotals olika alternativ. Nedan några av de mest användbara.

- Hälsorådgivning om var och hur man ska söka hjälp när någon är sjuk får man på tfn 10023. Numret svarar dygnet runt.
- När det gäller familjerådgivning är numret 09 310 44823. På numret kan man beställa tid för bland annat telefonrådgivning eller besök på familjerådgivningen. Numret fungerar alla vardagar kl 11.00–12.00.
- Hemservicen för barnfamiljer har telefontid måndagar till och med torsdagar kl. 8.30–10.00 och tfn är 09 310 44895.
- Socialjouren 020 696 006 svarar på olika frågor som social trygghet och service.
- Ungdomspolisens finns på 10022 och kan anlitas akuta problem.
- Ungdomsstationen har jour och utan tidsbeställning på tfn 09 405 6240 må kl. 14–16.30 och to kl. 15–17.30
- FPA:s svenska servicenummer för barnfamiljer är tfn 020 692 226.
- Folkhälsans ungdomstelefon tfn 0800 151 100 står till tjänst måndag, tisdag och onsdag kl. 14.30–18.30.
- Ungdomstelefonens chat jourar må–ons kl. 14.30–18.30.
- www.folkhalsan.fi/ung som är en chatadress för ungdomar
- Församlingarnas upprätthåller samtalstjänst på kvällen kl. 20–24, tfn 010 190 072. Samtalen förs anonymt och är konfidentiella.
- Stödpunkten på tfn 09 329 45530 gäller vardagar 10–14 och upprätthålls av Barnavårdsföreningen i Finland r.f. Stödpunkten ger information om olika serviceformer i olika livssituationer t.ex. gällande barnuppfostran, barndagvård, skolfrågor eller tonårsproblem.
- Krisjouren för unga finns på tfn 09 252 82755, tisdagar kl. 13–15, onsdagar, torsdagar och fredagar kl. 10–12. Servicen är avsedd för ungdomar/unga vuxna och deras familjer.
- Marthaförbundet ger tips om allt som rör kost, näring, hem och hushåll på tfn 09 696 22550 tisdag, onsdag, torsdag kl. 13–16.
- Naisten Linja på tfn 080 002 400 har svensk samtalsservice på onsdagar 16–20 och är avsedd för flickor och kvinnor som råkat ut för våld.

Stor respons på serviceforum

Tusentals helsingforsare tog del av webbdebatten om stadens servicenätverk. Hundratals skickade respons och kommentarer. Alla åsikter ska delges stadsstyrelsen, nämnderna och ämbetsverken. Strävan är att utveckla servicen.

Tietoa paloturvallisuudesta

A sukkaile on koottu käytännönläheisiä neuvoja paloturvallisuuden parantamiseksi uusiin oppaisiin. Helsingin pelastuslaitoksen julkaisemista oppaista *Paloturvallisuutta kerrostaloasukkaalle* ja *Paloturvallisuutta pientaloasukkaalle* on suomen-, ruotsin- ja englannin-

kieliset versiot. Maksuttomia oppaita saa pelastuslaitoksesta soittamalla numeroihin 09 310 30118 ja 09 310 30015 tai sähköpostitse osoitteesta pentti.gronroos@hel.fi. Oppaat voi myös ladata pelastuslaitoksen internetsivuilta osoitteesta www.hel.fi/pel kohdasta esitteet.

Jätteiden keräysautot kierroksella

HSY:n keräysautot aloittavat joka keväisen kierroksensa 29.3. Helsingin keskustasta. Autot ovat liikkeellä maanantaista torstaihin kello 17–20.50, ja kierros Helsingin osalta päättyy 6.5. Autoihin voi tuoda maksutta kotitalouksien ongelmajätteitä, sähkö- ja elektroniikkaromua sekä metalliromua.

Ongelmajätteiden keräysautoon otetaan vastaan muun muassa energiansäästölamppuja, maaleja, liuottimia, siivouskemikaaleja, akkuja ja lääkkeitä.

Sähkö- ja elektroniikkaromun keräysautoon voi tuoda enintään 3 kappaletta/laitetyyppi/asiakas. Sähkö- ja elektroniikkaromua ovat esimerkiksi jääkaapit, pakastimet, televisiot, kahvinkeitimet, pesukoneet, tietokoneet ja sähkövatkaimet.

Metalliromun keräysauto vastaanottaa esimerkiksi polkupyöriä, puulämmitteisiä kiukaita, lämminvesivaraajia, metalliastioita ja -purkkeja. Peräkärnylliset tulee viedä HSY:n Sortti-asemille tai suoraan romuliikkeisiin.

Autot liikkuvat esimerkiksi Töölössä 30.–31.3., Haagan suunnalla 7.4., Paloheinässä, Pakilassa ja Maunulassa 13.–14.4., Itä-Helsingissä 21.4. alkaen (Itäsalmessa, Karhusaarella ja Landbossa 22.4.) sekä Kumpulassa, Käpylässä, Pasilassa ja Vallilassa 4.–5.5. Tarkat aikataulut löytyvät www.hsy.fi/jatehuolto -nettisivuilta. Nettiyhteydellä ja -selaimella varustetulla kännykällä HSY:n keräysautojen aikataulut saa myös osoitteesta mobi.hsy.fi. HSY Jätehuolto, asiakaspalvelu p. 09 1561 2110.

Ilmoittaudu kesäleireille

Ilmoittautuminen kaupungin nuorisosiainkeskuksen ja nuorisjärjestöjen järjestämiin kesätoimintoihin on käynnissä. Tietoa kesän tarjonnasta löytyy sivuilta www.nuoriso.hel.fi/kesastadi, joilla Kesäpassi-hakukoneelta voi etsiä itselle sopivaa menoa.

Tarjolla on muun muassa Harry Potter -henkisiä leirejä, KesäInttiä Santahaminassa, kansainvälisiä työleirejä, liikunta- ja seikkailuleirejä, eläinleirejä, selviytymisleirejä Hangon

saaristossa sekä leirejä teatterin ja musiikin ystäville. Lisäksi järjestetään kursseja J-Rockista taiteisiin ja tapahtumien tuottamiseen. Pienimmille tarjolla on myös useita päiväleirejä eri teemoin. Kesällä avointa toimintaa on kesänuorisotaloilla, Pihlajamäen nuorisopiistossa ja Vartiisaarella. Suosituimmat toiminnot täyttyvät hetkessä, joten ilmoittautuminen kannattaa tehdä pian. Kesätoiminnot on suunnattu 7–25-vuotiaille lapsille ja nuorille.

Stadi.TV on tulossa

Stadi.TV on uusi, paikallinen kaupunkikanava, johon käyttäjät tuottavat sisältöä ammattilaisten rinnalla. Kanavalla tullaan näyttämään kaupunkilaisten kuvaamia videoita ja toimituksellista materiaalia. "Kevään aikana tehdään kaksi pilottiohjelmaa ja koelähetykset alkavat syksyllä", kertoo vastaava tuottaja Helena Hyvärinen Forum Virium Helsingistä.

Stadi.TV tulee näkymään televisiossa, verkossa, netti-TV:ssä ja mobiililaitteissa.

Pidetään huolta eläimistä

Asukas voi ilmoittaa huomautuksen eläimen huonosta kohtelusta ympäristökeskuksen eläinsuojelueläinlääkärille tai poliisille. Viranomaisten apuna toimivat Suomen eläinsuojeluyhdistysten liiton vapaaehtoiset eläinsuojelunvalvojat ja eläinsuojeluneuvojat sekä Helsingin eläinsuojeluyhdistys.

Viime vuonna Helsingissä tehtiin 298 eläinsuojelutarkastusta. Niistä 87 prosenttia perus-

tui eläinsuojelueläinlääkärille ilmoitettuihin yksityisten eläintenomistajien toimiin. Tarkastetuista eläimistä puolet oli koiria, 37 prosenttia kissoja ja 15 prosenttia muita eläimiä. Lisäksi tarkastettiin jatkuvan

valvonnan alaisia kohteita, kuten eläinkauppoja ja -hoitoloita sekä eläinnäyttelyitä.

Helsingissä on arviolta 25 000–30 000 koiraa, noin 20 000 kissaa, 400 harrastehevosta ja lisäksi muutamia tuhansia muita lemmikkejä, kuten jyrjsijöitä, matelijoita ja häkkilintuja.

Kuva Mari Hohteri, Rhinoceros Oy

Tunnistatko kuvauspaikan?

KAVA etsii tietoja suomalaisen elokuvan kuvauspaikoista.

Tunnistatko Särkän elokuvan Kaivopuiston kainen Regina (1941) tarinan Heydemannin asuintalon? Talon numero on 15.

Kotisivuiltamme www.kava.fi osiosta Suomalaisen elokuvan tiedonkeruu pääset katsomaan esimerkkikysymyksiä muiden elokuvien Helsinki-näkymistä. Näitä on muun muassa elokuvissa Korkein voitto (1929), Sellaisena kuin sinä minut halusit (1944), Levoton veri (1946), Hiipivä vaara (1944), Onnenpotku (1936), Perheen musta lammas (1941) ja monissa muissa. Voit ottaa yhteyttä sähköpostitse Kansallisen audiovisuaalisen arkiston tutkijaan Juha Seitajärveen (juha.seitajarvi@kava.fi), puhelimitse 09 615 40217 tai 045 657 7383 sekä postitse KAVA/Seitajärvi, PL 16, 00501 Helsinki.

Lukijakilpailu

Kesäistä Helsinkiä, ”mannermaiseen tyyliin”, kuten kuvan postikortin teksti kertoo. Minkä nimen tai missä sijaitsi tämä vihreä kesäkeidas?

Vastaukset pyydetään toimitamaan viimeistään 23.4. osoitteella Helsinki-info ”Lukijakilpailu” PL 1, 00099 Helsingin kaupunki tai sähköpostitse helsinki-info.lukijakilpailu@hel.fi. Muistakaa liittää vastaukseen myös postiosoitteenne.

Vastaus edellisen lehden kysymykseen

Jatkosodan aikana Helsinkiä pommitettiin kaikkina sodan vuosina.

Raskaimmat pommitukset pääkaupunki sai kokea helmikuun kolmessa suurpommituksessa vuonna 1944. Viimekertaisen kysymyskuvan rakennus, jonka neuvostolentäjät onnistuivat tuhoamaan ensimmäisessä suurpommituksessa 6.–7.2.1944 oli Neuvostoliiton oma lähetystörakennus, joka sijaitsi Bulevardin ja Albertin kadun kulmauksessa. Nykyisin paikalla on suuri kolkon olinen valtion virastotalo.

Kuva Puolustusvoimista

Martti Helminen
Oikein vastanneiden joukosta arvottiin voittajaksi **Lempi Luhtasela**. Palkintokirja on lähetetty voittajalle. Onnittelumme!

Menovinkkejä

Idän yllätys

Stoassa koetaan jännityksen hetkiä, kun kolme parasta Itä yllättää 2010 -laulukilpailuun tullutta uutta laulua esitetään ja voittajat palkitaan keskiyöksi 21.4. Tule kuuntelemaan, millaisia säveliä Itä-Helsingistä syntyi!

Idän yllätys -tapahtumassa esiintyy improvisaatioyhtye Imppronautit, joka kehittää yhdessä yleisön kanssa lisää uusia lauluja. Ilta huipentuu Metropolia ammattikorkeakoulun Metropolia Stars -yhtyeen esittäessä kolme palkittavaa laulua. Itäkeskuksen kauppakeskus valitsee oman suosikkinsa. Mukana on myös yllätysesintyjä. Tapahtumaan on vapaa pääsy.

Helsingin kulttuurikeskus järjesti Stoa viimesyysyisten 25-vuotisjuhlien kunniaksi laulukilpailun. Eri puolella Helsinkiä asuvat ihmiset innostuivat säveltämään 36 laulua, joiden tyylläkirjo on popista jazziin ja kuorolaulusta lastenlauluun. Tekijöiden ikähaitari vaihtelee 10 vuodesta ikäihmisiin.

Kilpailun raatiin kuuluvat **Mariska, Tomi Kontio, Samuli Laiho ja Rummy Nanji (Mr B)** valitsevat kolme parasta laulua.

Itä yllättää 2010 -laulukilpailun voittajat julkistetaan 21.4. kello 19 alkavassa tilaisuudessa.

• Stoa Itä-Helsingin kulttuurikeskus, Turunlinnantie 1, www.stoa.fi

Helsinki lukee kirjaa

Kaupunginkirjaston 150-vuotisjuhluviikot jatkuvat 22. – 28.3. Helsinki lukee kirjaa -viikolla. Jokainen kirjasto on valinnut oman alueensa nimikkokirjan. Kaupunginosilla on vahvasti paikkaan identifioituneita kirjailijoita, esimerkiksi **Mikko Rimminen** Kalliossa, **Tomi Kontio** Kontulassa, **Riina**

Katajavuori Käpylässä tai **Mika Waltari** Töölössä. Kirjastot järjestävät lukuviikolla tapahtumia oman nimikkokirjansa ympärille. Tapahtumat keskittyvät etenkin lukuviikon torstaihin 25.3. kello 16–20.

• Lisätietoja juhluvuoden ohjelmista löytyy osoitteesta <http://kirjasto150.lib.hel.fi/tapahtumat>.

VIRKA

INTOA, NEUVONTAA JA NÄYTTELYITÄ

Virka Info vastaa tällä palstalla ajankohtaisiin ja mielenkiintoisiin kuntalaisia askarruttaviin kysymyksiin. Sinäkin voit soittaa, ottaa yhteyttä sähköpostilla tai käydä paikan päällä kaupungintalossa osoitteessa Sofiankatu 1 tai Pohjoisesplanadi 11–13!

★ Puhelinneuvonta numerossa 09 310 1111 toimii arkisin 9–15 ja sähköpostia voit lähettää mihin vuorokauden aikaan tahansa osoitteeseen: virkainfo@hel.fi. Virka on auki viikon kaikkina päivinä; ma–pe 9–19 ja la–su 11–17.

★ Internetsivut www.virka.fi
Tervetuloa!

Eikö Helsingin perustajalle kuningas Kustaa Vaasalle ole patsasta kaupungissamme?

★ Kustaa Vaasan patsasta ei Helsingissä ole, mutta Vanhankaupungin Kirkkorinteessä sijaitsevassa kaupungin perustamisen muistomerkinä on kuvanveistäjä Yrjö Rosolan suunnittelema Kustaa Vaasan profiilikorkokuva. Korkokuva paljastettiin 11.6.1950 kaupungin 400-vuotispäivänä. Muistomerkki on tummanharmaasta graniitista veistetty paasi.

Helsingin kaupungintalossa on Kustaa Vaasalle omistettu kiveen kaiverrettu kuninkaan reliefi, joka sijaitsee ala-aulassa pääsisäänkäynnistä katsoen oikeanpuoleisella seinustalla.

Siinä on vanhalla ruotsilla lainaus valtion registratuurista eli arkistosta 12.6.1550: *kuningas on antanut Henrik Klauonpojalle ja Nils Boijelle valtuudet neuvotella Rauman, Ulvilan, Tammissaaren ja Porvoon porvarien kanssa, jotta nämä muuttaisivat Helsinkiin ja perustaisivat sinne kaupungin.*

Mikä on Helsingin vanhin rakennus?

★ Kauppias Johan Sederholmin vuonna 1757 rakennuttama Sederholmin kivitalo Helsingin senaattorilla, Aleksanterin ja Katariinankadun kulmassa, on Helsinginniemen vanhin säilynyt rakennus. Helsingin kanta-kaupungin vanhin kivitalo on kuitenkin Suomenlinnan Pikku-Mustan

saarella oleva Merisotakoulun koulutajien käytössä oleva vuonna 1754 valmistunut vartiorakennus. Vielä vanhempiakin taloja löytyy Helsingin alueelta, mutta ne on joko kuljetettu nykyiselle paikalleen muualta tai ne on rakennettu alueille, jotka on vasta myöhemmin liitetty Helsinkiin; tällaisia ovat esimerkiksi 1700-luvulta peräisin olevat Viikin kartanon aitta ja piharakennus, sekä Malminkartanon puustellin ja Tuomarinkartanon päärakennukset vuodelta 1790. Karunan kirkkokin Seurasaarella valmistui jo vuonna 1686, mutta sijaitsi alun perin muualla.

Viimeisimmässä alueliitoksessa Helsinki haukkasi alueen, jossa sijait-

see 1600-luvulta peräisin oleva Östersundomin kappeli. Alkuperäistä kappelia on restauroitu ja alkupe- räisiä rakenteita on muutettu monene otteeseen muun muassa isonvihan hävityksen jälkeen ja kunnostuksessa 1895.

Vuoden 1808 suurpaloa edeltävältä ajalta ei ole säilynyt ainuttakaan puutaloa kantakaupungissa. Kaupungin vanhin puutalo on Kruununhaan Kristianinkadulla oleva Ruiskumestarin talo vuodelta 1818.

Kuinka monta kaupunginosaa Helsingissä on?

★ Helsinkiin tuli Sipoon ja Vantaan alueliitosten myötä viisi uutta kaupunginosaksi muotoutuvaa kokonaisuutta: Östersundom, Ultuna, Karhusaari, Talosaari ja Salmenkallio. Vuoden 2010 alusta kaupunginosia Helsingissä on siis kaikkiaan 59.

Keskusteleva luontomies

Olen onnekas, kun olen saanut laajasti tutustua maailman luonnonympäristön tilaan”, Korkeasaaren uusi johtaja **Jukka Salo** sanoo.

Salo, 52, on porilaisyntyinen professori, joka on ollut useiden ympäristönsuojeluun liittyvien instituutioiden esimiehenä sekä asunut vuosia ulkomailla alan työtehtävissä.

Salo sai akvaarion syntymäpäivälahjaksi täyt-täessään viisi vuotta. Hänet aikanaan lumonnut akvaarion pienoismaailma on sittemmin vaihtunut suurempaan – Korkeasaaren eläintarhan kokoluokkaan. Salon elämässä asiat ovat vain seuranneet toisiaan, mutta luonnon monimuotoisuuden tutkiminen on ollut sen punaisena lankana.

Kohentuva Korkeasaari

Korkeasaaren henkilökunta on suhteellisen pieni, sillä 73 henkilöä hoitaa kaiken. Salo kehuu-kin joukkoaan huippuammattilaisiksi, jotka neljän vuodenajan ankarassa ilmastossa tekevät työtään pohjoisella kalliosaarella.

Salo arvostaa keskustelevaa johtamiskulttuuria ja tietää, että on hyvä neuvotella henkilökunnan kanssa esimerkiksi uusista eläinhankinnoista.

Eläintarhan vuosibudjetti on noin 6 miljoonaa euroa, josta lähes puolet saadaan lipputuloista ja toinen puoli Helsingin kaupungilta. Kävijöitä on ollut reilu puoli miljoonaa vuosittain.

”Korkeasaarta aletaan voimalla kehittää osana Itä-Helsingin hanketta”, Salo kertoo eläintarhan tulevaisuudesta. Korkeasaaren kehittämiseksi järjestettiin muutama vuosi sitten ideakilpailu, ja rakentamisen yksityiskohtia ja rahoitusta suunnitellaan tiiviisti tämän vuoden kuluessa.

Olennaista on paikallistaa Korkeasaari osana Helsingin kaupunkisuunnittelua ja liikenne-ratkaisuja. Valmis suunnitelma tulee ulottumaan 10 vuoden päähän.

Suunnittelussa halutaan lisätä eläinten hyvinvointia, kohentaa yleisötilojen tasoa ja edistää elämyksellisyyttä varsinkin talvisin.

”Lähivuosina Korkeasaarella tullaan pitämään avoimia kaupunkilaisten kuulemis- ja keskustelutilaisuuksia”, Salo sanoo.

Kiskot Korkeasaaren

”Korkeasaari tullaan kytkeämään kiskoilla kulkevaan joukkoliikenteeseen, mikä lisää kävijämääriä huomattavasti”, Salo kertoo. Arviot kävijämäärien lisäykseen kiskojen myötä ovat kahdensadantuhannen luokkaa. Uusi pysäkkirakennus voidaan hyödyntää tapahtumatilaksi, jonne voisi tulla esimerkiksi elokuva- tai multimediateatteria. Multimediategniikan sovellukset kiehtovat Saloa. Hän aikoo pitää Korkeasaaren teknisen osaamisen korkealla, sillä hänen tavoitteenaan on näyttää yleisölle villieläinten elämää virtuaalisesti eri puolilta maailmaa.

Korkeasaaren käyttäjäanalyysien mukaan valokuvien ottaminen on yhä kävijöiden suosikkipuuhaa. Saloa kiinnostaakin eläintarhassa otettavien valokuvien laatu, mutta mieluummin ilman salamaa kuvaten. Pohdinnan alla ovat myös eläintilojen valaistus ja lasiseinien sopiva kallistuskulma. Salo on havainnut senkin, että eläimistä pitää ny-

kyisin pystyä kertomaan yleisölle laajemmin ja tarinamaisemmin kuin ennen.

Kansainvälistyvä Korkeasaari

Salon taustasta ja verkostoista on etua, sillä kansainvälisissä eläintarhakuvioiden tehdään laajaa yhteistyötä eläinhankinnoissa, uhanalaisten lajien suojelemisessa ja luontoon palauttamisessa.

Korkeasaarella on uhanalaisia eläinlajeja, kuten Amurin alueen suuret kissapedot ja Amazonin sademetsien vainotut hyasintti- ja sinikurk-

mitä savannien herttaisille jättiläisille kuuluu. Tai saamme täältä kaukaa kurkistaa Etelämantereen pingviinin karuun elämään tai Amazonian vehreisiin sademetsiin”, Salo visioi.

Salo suhtautuu positiivisesti luonnonsuojeluun, ja hän näkee työssään myös luonnon menestystarinoita, joissa uhanalaiset lajit ovat selvinneet pahimman yli. Onnistuneella yhteistyöllä on voitu jopa palauttaa luontoon sieltä jo kadonneen lajin yksilöitä. Se motivoi luontomiestä.

Nina Rintala

Kuva Kimmo Brandt

Jukka Salon kaudella Korkeasaarella toteutetaan monia uudistuksia.

